

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVIII П'ЯТНИЦЯ, 21 ГРУДНЯ 2001 РОКУ ЧИСЛО 51 VOL. CVIII FRIDAY, DECEMBER 21, 2001 No. 51

Христос народився! Славімо Його!

Об'єкт Божої любови – людство

Різдвяне привітання Всеукраїнського Євангельсько-баптистського Братства

„Так бо Бог полюбив світ,
що дав Сина Свого Однородженого
щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув,
але мав життя вічне" (Ів. 3:16).

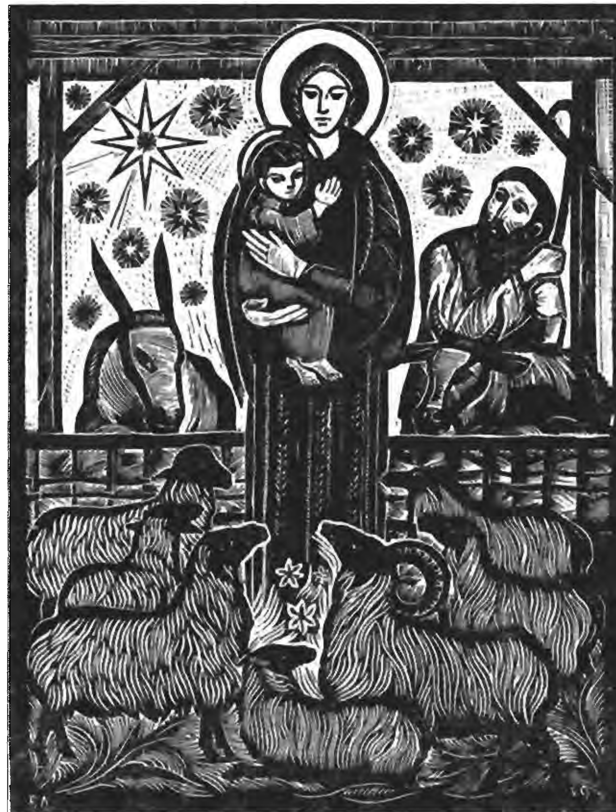
Любі брати та сестри!

Різдво – це найбільше свято року. Це свято приносить нам спокій, радість і надію. Воно говорить нам про велику й безмежну Божу любов до всіх нас. Власне, народження Ісуса Христа від святої Діви Марії є найбільшою маніфестацією Божої любови в історії світу.

Любов є найсильнішою з усіх людських емоцій. Романтична любов об'єднує пару молодих на все їхнє життя. Люблячий батько готовий кинутися в огонь, аби спасти своїх дітей. Люблячa матір жертвує своє життя для добра своїх діток. Добрий друг робить навіть неможливе ради дружби. Божа любов дала нам найкраще й найдорогоцінніше, що вона мала, щоб нас спасти від вічної загибелі. Божа любов перевищує всяку людську любов. В особі Ісуса Христа маємо найбільший доказ Божої любови до нас. Апостол Павло написав: „Дяка Богові за невимовний Дар Його" (2 Кор. 9:15). В цей Різдвяний час запрошуємо вас коротко пороздумувати про Божу любов.

Характеристики Божої любови. Людським мисленням тяжко зрозуміти повноту Божої любови. Своїми якостями вона перевищує наші найбільші сподівання. Біблія каже, що суть Божого єства є любов (1 Ів. 4:8). Божа любов є вічною: „Здалека Господь з'явився мені та й сказав: „Я вічним коханням тебе покохав, тому милість тобі виявив" (Єр. 31:1). Божа любов є превеликою: „Бог же багатий на милосердя, через Свою

(Закінчення на стор. 9)

Віталій Литвин. „Христос народився!"

З нами Бог!

До всечесніших отців, релігійних спільнот, семінаристів та всіх братів і сестер у Христі

У Святий Вечір, після традиційної вечері з дванадцятьма пісними стравами, українські католики цілого світу беруть участь в особливій відправі, в котрій радісно проголошуємо: „З нами Бог!". Ми святкуємо народження нашого Господа та Спасителя Ісуса Христа і підтверджуємо Божу присутність посеред нас.

З нами Бог! Божа присутність явилася нам під час відвідин України Святішим Отцем Папою Іваном Павлом II, коли півтора мільйона українських християн зібрались воєдино на Божественну Літургію. Скріплення надії та відновлення віри відчули українці-католики у цілому світі. Важливість та краса нашої Української Католицької Церкви та її літургічні традиції були представлені в усій повноті, і вони спонукають нас оновити нашу любов та ще більшу посвяту нашій спільноті.

З нами Бог! Святіший Отець, висвячуючи трьох слуг Божих та урочисто прославляючи двадцять п'ять мучеників за віру, показав нашим людям ще один божественний прояв. Вселенська Католицька Церква відзначила цих нових мучеників та Блаженних слуг Божих, як взірець святости, які ми повинні наслідувати в нашому щоденному житті. Ми запрошені більше дізнатись про життя цих святих, щоб вони надихали нас до вищих чеснот.

З нами Бог! Божа присутність виявилась в драматичному та повному любови щедрому відгуку американців до всіх, хто постраждав у терористичній трагедії 11 вересня ц. р. Героїчні діла, чутливий догляд, вияв великої щедрости, нашої живої участи та дбайливого ставлення до інших стали знаком Божої присутности в наших серцях. Ми звертаємося до Бога в молитві в наших церквах, а також разом з людьми інших ві-

(Закінчення на стор. 9)

Всеросійський з'їзд вихідців з України

МОСКВА. – 8-9 грудня у російській столиці відбувся Всеросійський з'їзд вихідців з України. Це перша серйозна подія Року України в Росії, проголошеного російським президентом Владіміром Путіним. І таким чином, на цей з'їзд варто подивитися хоча б з точки зору того, що саме буде Рік України в Росії і усвідомити, що таке вихідці з України.

Як відомо, в Росії є чимало українських національних організацій – Об'єднання українців в Росії, Товариство української культури та інші. Всі вони піклуються, здебільшого, культурними проблемами російських українців, тим, що вони не мають реальної можливости отримувати освіту рідною мовою, не мають зв'язку з рідною книжкою, культурою. Всі ці проблеми, як правило, не вирішуються на урядовому рівні. В Російській Федерації досі немає сталої концепції допомоги національним меншинам, які не мають своїх національно-державних утворень на території цієї держави.

Однак, вихідці з України – це поняття зовсім інше. Це стало зрозумілим під час оцього їхнього Всеросійського з'їзду. Вихідці – це люди, які були пов'язані з Україною народженням, або працею в цій країні, проте навряд чи можуть вважатися людьми, пов'язаними з українською культурою, навряд, чи можуть вважатися людьми, які усвідомлюють усю важливість української державности.

У залі засідань з'їзду було чимало людей, які, навпаки, згадували про те, якою чудовою була колишня союзна держава.

Популярна актриса Клара Лучко говорила про те, що люди старшого покоління, мовляв, ще пам'ятають про те, яким був Радянський Союз, а от молодь,

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Відібрано ліцензію на мовлення в партнера „Німецької хвилі"

КИЇВ. – Національна рада з телебачення та радіомовлення ухвалила 14 грудня передати радіостанції „Онікс" ліцензію радіостанції „Континент", яка, зокрема, ретранслює в Києві програми „Німецької хвилі" та інших західних радіостанцій. Директор радіо „Континент" Сергій Шолох не виключає, що в такий спосіб Національна рада намагається виконати вказівку влади, яка прагне зашкодити ретрансляції програм західних радіостанцій на час кампанії виборів до Верховної Ради: „У них є політичне замовлення на цю частоту. І вони мабуть обмежені в термінах. Тому вони дуже поспішають, ідуть на порушення..." Тим часом, після відмови цілій низці партій в доступі до ЗМІ напередодні виборів, парламент ухвалив Закон „Про обов`язкове проведення теледебатів під час передвиборчих кампаній", який передбачає обов'язкове проведення теледебатів всіма телеканалами незалежно від форми їхньої власности і позбавлення порушників ліцензії на мовлення.

Л. Кучма розкритикував закон про теледебати

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма піддав критиці ухвалений Верховною Радою закон про теледебати. Відповідаючи 17 грудня на запитання журналістів, Л. Кучма заявив, що цей закон грубо порушує Конституцію України, і повідомив, що проти закону виступають Національна рада з питань телебачення та радіомовлення, а також Центральна виборча комісія. Закон про теледебати Верховна Рада ухвалила 13 грудня. Документ, серед іншого, передбачає участь у теледебатах усіх кандидатів на посаду Президента, якщо йдеться про президентські вибори, а також провідників усіх партій та бльоків на виборах до Верховної Ради. Закон гарантує рівні умови для всіх учасників теледебатів.

ЛЬВІВ. – 6 грудня ц. р. виповнилося 98 років відомому композиторові та диригентові Миколі Колессі. Син видатного фольклориста, М. Колесса, отримавши вищу музичну освіту у Празі, з молодих років присвятив себе розвиткові й пропаганді української музичної культури. Його симфонічні, фортепіянні та вокальні твори формували засади української професійної музики. Окрім того, М. Колесса багато виступав як диригент і виховав плеяду українських диригентів. Святкування 98-річчя композитора відбулося у Львівському оперному театрі. Фото УНІАН

Закривають школи через холод

ЛЬВІВ. – В Україну прийшла надзвичайно холодна зима. Тим часом втричі зменшено обсяги подання газу до Львівської области, внаслідок чого у Львові закривають школи через холод у клясних приміщеннях. У шкільних приміщеннях окремих районів Львова температура не піднімається вище 12 градусів за Цельсієм. Вже протягом двох тижнів працівники санітарно-епідемологічної станції Львова роблять контрольні заміри температурного режиму у львівських школах. Внаслідок таких перевірок вже закрили одну школу, а під загрозою закриття – ще п'ять. На вимушеній перерві – понад 700 учнів. Причиною зривання навчального процесу є низький тиск газу у міській мережі, якого не вистачає для нормального обігріву приміщень. Ще гірша ситуація з опалюванням навчальних закладів – у районах Львівської области, особливо на селах.

Економічниій потенціял Росії та України треба реалізовувати повніше

ХАРКІВ. – Президент України Л. Кучма наголосив на необхідності повнішої реалізації потенціялу економічного співробітництва між Україною та Росією. Така заява пролунала на російсько-українському економічному форумі, що відкрився 13 грудня у Харкові. 14 грудня до Харкова прибув російський президент В. Путін з триденною візитою. На форумі обговорювалися питання співпраці в галузях важкої промисловости, сільського господарства, оборони та банківської діяльности, а також постачання російського газу до України. Нинішній стан українсько-російських взаємин політики в Москві оцінюють як економічне зближення Росії та України. Воно цілком природне і відповідає інтересам обох держав – вважають у Москві. „Західні ринки для країн СНД залишаються певною мірою закритими, але нарощування російсько-українського економічного партнерства не є противагою цьому", – заявив голова думського Комітету з міжнародних питань Дмитро Рогозін. За його словами, Росія зацікавлена у величезному українському ринку так само, як і навпаки – Україна бачить перспективу для своїх виробників у ще більшому російському ринку. „Стратегічне економічне партнерство України з Росією не має нічого спільного з політикою. СРСР шкода, але його вже не буде. Росія і Україна разом прагнуть до єдиної Европи", – додає співголова думського Комітету з питань СНД В'ячеслав Ігрунов.

Конференція з проблем Голокосту

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 17 листопада, розпочалася міжнародна конференція, присвячена вивченню проблем Голокосту в Україні. Участь у ній взяли 150 вчених з України, Росії, Білорусі, Польщі, Великобританії, Голяндії та Ізраїлю. Ідея проведення конференції з'явилася під час торічної зустрічі голів держав та урядів країн-членів Ради Европи, які визначили Голокост єврейського народу під час Другої світової війни як науку для всіх держав світу, що не повинна повторитися. Останнє десятиріччя Голокост досліджують дуже активно. Зібрано багато фактичного матеріялу, відкрито раніше невідомі або недоступні архіви. Але, на думку науковців, вже настав час систематизувати отриману інформацію та зробити з неї аналітичні висновки. Саме таку роботу і плянують започаткувати цією конференцією. Її організатором став дніпропетровський центр „Ткума", що в перекладі означає „Відродження". Співробітники цього центру збирають інформацію про Голокост та готують викладачів розробленого ними курсу історії Голокосту. У деяких дніпропетровських школах його викладають вже протягом року. На конференції цей курс проаналізують фахівці, після чого його пропонуватимуть для шкіл ще 20 областей України, де „Ткума" має свої представництва.

Ще про справу Г. Ґонґадзе

КИЇВ. – Зникнення Г. Ґонґадзе призвело до найбільшої в Україні політичної кризи за часи незалежности, сказав голова тимчасової комісії Верховної Ради України з розслідування справи зникнення журналіста Георгія Ґонґадзе Олександер Жир. 17 грудня він звернувся до парляментарів з проханням заслухати інформацію комісії. Потребу розгляду питань роботи комісії О. Жир пояснив перешкодами у праці комісії, що їх чинить Генеральний прокурор України Михайло Потебенько та його заступники. О. Жир звинуватив прокуратуру у відмові виконувати деякі норми Конституції та судові рішення.

Дивина та й годі

КИЇВ. – Один з двох підозрюваних у вбивстві українського журналіста Георгія Ґонґадзе, чиї тіла нібито були виявлені правоохоронними органами, живий. Про це заявив представник російського агентства журналістських розслідувань Андрій Баконін на засіданні тимчасової слідчої парляментської комісії, яка вивчає обставини зникнення Г. Ґонґадзе. За його словами, ця людина мешкає у Дніпропетровську, повідомило 14 грудня агентство „Інтерфакс-Україна". Зустрітися з підозрюваним журналістам не вдалося, однак є свідчення декількох людей про те, що він справді живий.

Соціяльно незахищені верстви населення стануть важливим чинником у майбутніх виборах

КИЇВ. – Поведінка більшости електорату під час майбутніх парляментських виборів в Україні визначатиметься психологією соціяльно незахищених верств населення. Таким є головний висновок дослідження Комітету виборців України, який було представлено 17 грудня під час праці круглого столу „Соціяльний фактор та його використання у передвиборчій кампанії 2002 року". У форумі взяли участь науковці, депутати та закордонні експерти. Згідно з даними дослідження Комітету виборців, велика кількість громадян підтримає кандидатів та партії, які обстоюють посилення розподільчої функції держави. А самі суб'єкти виборчих перегонів використовуватимуть інтереси соціяльних груп. Експерт Комітету виборців Андрій Дуда каже, що найяскравіше це виявляється в ініціятивах крайньолівих партій, які пропонують абсолютно нереальні соціяльні законопроєкти загальним обсягом до 40 блн. гривень. Головними об'єктами передвиборчих маніпуляцій вважаються наймані робітники, пенсіонери, інваліди та ветерани.

„Skoda" в Україні

УЖГОРОД. – 19 грудня розпочалося збирання чеських легкових авт „Шкода", повідомив генеральний директор нового підприємства Олег Боярин. Завод „Еврокар" спочатку буде збирати 5-7 тисяч чеських автомобілів на рік, а згодом має намір вийти на рівень 15 тисяч „Шкод". Завод має намір випускати весь модельний ряд автомобілів „Шкода". Середня вартість нового авта, в залежності від моделі, становитиме 6.5 - 7 тисяч долярів, що на 4-5 відсотків дешевше, ніж імпортовані „Шкоди".

Підписано важливу угоду

ЧЕРНІВЦІ. – У Чернівцях 13 грудня за участю посла США в Україні Карлоса Паскуаля відбулася церемонія підписання угоди про співробітництво між Проєктом підтримки приватизації землі в Україні, який здійснюється Агентством США з міжнародного розвитку, та Чернівецькою обласною державною адміністрацією. На церемонії підписання К. Паскуаль повідомив, що головним завданням проєкту є сприяння видання 1.8 млн. державних актів в Україні на право власности на земельні ділянки сільськогосподарського призначення, здешевлення та спрощення процедур їх видання. За його словами, власники земельних сертифікатів безкоштовно отримують державні акти в реґіонах, де роботи виконуються за підтримкою цього проєкту.

Захист журналістів – в руках журналістів

СЛОВ'ЯНСЬК. – Влітку у цьому місті Донецької области вбили журналіста Ігоря Александрова. Управління внутрішніх справ Донецької области 18 грудня подарувало 13 донецьким журналістам газові пістолети. Їх журналістам вручив начальник управління, який зазначив, що в такий спосіб правоохоронці намагаються захистити журналістів. Питання безпеки журналістів у Донецькому реґіоні привернуло до себе увагу суспільства після вбивства І. Александрова.

Евро приходить!

КИЇВ. – З наступного року нова евро-валюта буде витісняти з українських „обмінок" німецькі марки. В рамках запровадження нової европейської валюти в Україну вже 18 грудня завезено близько п'яти мільйонів готівки евро. До кінця грудня 2001 року запаси готівкового евро в українських банках становитимуть десятки мільйонів, чого цілком досить для обміну і видання нової валюти. З 1 січня 2002 року 12 країн Евросоюзу введуть евро в готівковий обіг і почнуть процес виведення з обігу своїх національних валют, серед яких буде і досить популярна в Україні німецька марка.

За повідомленнями інформаційних агентств

Українські соціял-демократи (олігархічні) зазнають поразки

Чотири причини падіння В. Медведчука

13 грудня 234 члени українського парляменту проголосували за відставку заступника голови Верховної Ради Віктора Медведчука, який також є головою значущої, але непопулярної олігархічної – Соціал-демократичної партії України (об'єднаної).

В. Медведчук став відомим ще з радянські часи, коли, замість боронити, посприяв ув'язненню найвідомішого українського поета-дисидента Василя Стуса, що помер в 1986 році. Протягом 90-их років В. Медведчук зажив слави і віднедавна почав зазирати на пост Президента України.

150 підписів, необхідних для початку процедури відклику, зібрали фракції обох Рухів (36 членів), „Реформи-Конґрес" (14), „Батьківщина" Юлії Тимошенко (25), „Солідарність" (21) і нещодавно створена „Єдність" (15), якою керує популярний київський посадник Олександер Омельченко. Інші голоси подали соціялісти і комуністи, фракції яких нараховують 130 осіб. Вони звинувачують В. Медведчука в тому, що в минулому місяці був прийнятий Земельний кодекс.

До „занепаду" В. Медведчука призвели чотири причини. По-перше, партія О. Омельченка „Єдність" не любить СДПУ(о), оскільки членам останньої належить багато прибуткових місць Києва, враховуючи футбольний клюб „Динамо" (Київ). Суперниця СДПУ(о) – Партія реґіонів вже підтримала попередній варіянт законопроєкту про оподаткування трансферів футболістів, на яких есдеки заробили чимало грошей. Крім того, О. Омельченко просто терпіти не може Григорія Суркіса, союзника Медведчука та президента футбольного клюбу „Динамо" (Київ) і Федерації футболу України, який був суперником київського посадника під час жорсткої виборчої кампанії 2000 року. О. Омельченко, як відомо, є президентом Федерації гокею України.

По-друге, СДПУ (о) побоюється, що, як і на виборах 1998 року, їй не вдасться набрати мінімальні 4 відсотки, щоб забезпечити місця в парляменті кандидатам, які йдуть за партійними списками. За офіційними даними партія подолала чотиривідсотковий бар'єр, але, згідно з іншими джерелами, до „загального заліку" есдеків були додані голоси Аґрарної партії, яка в парлямент не потрапила. Така ж ситуація склалася на виборах 1998 року з Народно-демократичною партією.

Саме тому СДПУ(о) надто потребує голосів, зібраних в російськомовних реґіонах країни. Головний плящдарм – західні та центральні області України – вже не видається есдекам особливо надійним. Соціял-демократи мали намір „заробити" на „мовному питанні", зібравши 140 тисяч підписів під вимогою ухвалити новий закон „Про мову", який покликаний замінити закон від 1989 року. У новому законі російська мова отримала б статус офіційної, в той час як українська залишилася б державною. Ніхто не розуміє, чим відрізняються одна від одної „офіційна" і „державна" мови. Вперше це розрізнення було використане Л. Кучмою під час виборчої кампанії 1994 року, але потім було відкладене на полицю.

30 листопада у Верховній Раді почалося обговорення нового закону, що дозволило націонал-демократам звинуватити Медведчука в тому, що саме він порушив це питання лише за три місяці до виборів. Голова Верховної Ради Іван Плющ висловлювався проти початку дебатів з „мовного питання" напередодні виборів.

По-третє, існує підозра, що саме СДПУ(о) стоїть за майором державної безпеки Миколою Мельниченком, чиї плівки з підслуханими розмовами в кабінеті Л. Кучми призвели до скандалу „Кучмагейт". Ходять чутки, що в середині 2000 року СДПУ(о) запропонувала Л. Кучмі передати владу В. Медведчукові, так само як вчинив колишній президент Росії Борис Єльцин відносно Володимира Путіна. Л. Кучма відмовився.

Крім того, соціял-демократи були дуже незадоволені присутністю Ю. Тимошенко в уряді В. Ющенка. Есдеки побоювалися, що Ю. Тимошенко, яка разом з колишнім прем'єр-міністром Павлом Лазаренком заробила багато грошей на енерґетичних операціях всередині країни, знає, як прикрити це джерело неправедного збагачення олігархів.

М. Мельниченко завжди добре говорив про Є. Марчука, свого колишнього шефа та керівника СБУ, на його плівках немає розмов Л. Кучми з В. Медведчуком, Г. Суркісом і Є. Марчуком.

І останнє. Інші олігархічні партії не могли б відмовитися від голосування про недовіру Медведчукові без згоди адміністрації Президента.

„Падіння" Медведчука, яке благословив Л. Кучма, дозволить бльоку „За єдину Україну" стати основною прокучмівською силою в українській політиці. Керує бльоком голова адміністрації Президента Володимир Литвин, вірний друг і єдиний член команди Л. Кучми від 1994 року, що дожив до цього часу. Бльок складають п'ять партій влади: „Реґіони України" (Донбас), „Трудова Україна" (Дніпропетровськ), Народно-демократична партія (Харків і південна Україна), Аґрарна партія (Галичина і Волинь), а також Союз (Партія – УП) промисловців і підприємців прем'єра Анатолія Кінаха. Кожна з них у виборчій кампанії може розраховувати на адміністративний ресурс в реґіонах і організаціях, які вони контролюють.

Зліт та падіння СДПУ(о) характерні для української політики, оскільки у партій олігархів не буває ідеології, і живуть вони тільки завдяки примхам можновладців. І хоч олігархи та можновладці потребують один одного, один одному вони не довіряють.

Тарас Кузьо,
дослідник Центру російських та східноевропейських студій, Торонтський університет.

Україна приймає жорсткий бюджет

КИЇВ. – Парлямент України 14 грудня прийняв у другому читанні основний бюджет на 2002 рік (третє читання, під час якого будуть внесені можливі поправки, заплановане на 20 грудня). Уперше бюджет відповідає стандартам, встановленим Міжнародним Валютним Фондом. Передбачається бюджетний дефіцит в розмірі всього 1.7 відсотка. Таким чином, буде дотримана умова, без якої МВФ відмовлявся виділити Україні черговий кредит в 375 мільйонів долярів. У проєкті бюджету передбачено, що в 2002 році економічне зростання в Україні становитиме 6 відсотків. У 2000 році воно становило 5.8 відсотка, а в 2001, за оцінками експертів, ця цифра зросте до 7.8 відсотка. Рівень інфляції знизиться до 6 відсотків – це мінімальний показник з 1991 року. Після прийняття проєкту бюджету у другому читанні його ключові показники зміні вже не підлягають.

Обставини, що склалися напередодні обговорення цього документу, були надзвичайно складними. Депутати українського парляменту вимагали підвищити витрати на забезпечення правопорядку, підтримку армії, вугільної промисловости і освіти. Оглядачі зазначають, що масла у вогонь могла підлити ще і близькість парляментських виборів – вони призначені на березень 2002 року. У результаті цифри в деяких витратних статтях бюджету все-таки збільшилися. Однак скептики із сумнівом ставляться до тверджень про те, що прибутки України в 2002 році можуть зрости. Вони зазначають, що багато чого залежить від того, чи буде парлямент готовий до прийняття низки непопулярних законів.

В останні роки Україна ретельніше, ніж раніше, стежить за дотриманням бюджетної дисципліни. Особливо помітною ця тенденція була за правління „прем'єра-західника" Віктора Ющенка, який в цьому році був змушений піти у відставку.

Нинішній кабінет намагається провести низку ринкових реформ, яких давно чекали на Заході. Парлямент, однак, навряд чи схоче схвалювати непопулярні закони незадовго до виборів. Більше того, аналітики нагадують, що зовсім недавно Україною пройшла хвиля протестів проти дій нинішнього Президента країни Л. Кучми.

Однак реформи необхідні для підвищення інвестиційної привабливости України. З економічної точки зору, ця країна до цього часу відстає від Росії, а середній прибуток її громадян в два зі зайвим рази нижчий, ніж у росіян.

Бі-Бі-Сі

Всеросійський...

(Закінчення зі стор. 1)

вона, звичайно, вже „понівечена пропаґандою останніх років".

Інша популярна актриса, Еліна Бистрицька, заявила про те, що у Києві їй розповідали про переслідування російської мови. Звісно, не варто дивуватися з інтерпретацій актрис, які не є політичними діячами і виховувалися саме в контексті російської культури, однак, дійсно є людьми, що свого часу народилися в Україні тоді, коли усвідомлювати державність цієї країни було просто неможливо.

Для таких людей, які з молодих років і все життя прожили у столиці колишнього СССР – Москві, Україна – це приблизно те ж саме, що Ярославська або Курська область. І ніяк вони не можуть усвідомити, чому ж ця „Ярославська область" не є частиною Російської Федерації? Як це вийшло, що вони переїжджали, немовби з Росії до Росії, а тепер їхня батьківщина відділена від Росії державним кордоном, там розмовляють іншою державною мовою, будують власну країну, піклуються про власну культуру?

Не дивно, що Всеросійський з'їзд українців був використаний для внутрішньоросійських політичних потреб. В залі можна було побачити керівника президентської адміністрації Олександра Волошина, російського політолога Глеба Павловського, якого спостерігачі зараз пов'язують із передвиборчими інтересами одіозних українських олігархів Віктора Медведчука і Григорія Суркіса, також посла Росії в Україні, колишнього прем'єр-міністра РФ Віктора Черномирдіна, міністра культури Михайла Швидкого. І у кожного з них були власні політичні мотивації щодо присутности на цьому зібранні.

Насправді ж до російсько-українських взаємин цей форум ніякого відношення не мав. Було у ньому позитивне – до російської столиці приїхали активісти українських організацій, бо, звісно ж, у реґіонах вихідців було знайти досить тяжко, а реґіональна участь у проєкті, який був задуманий Глєбом Павловським та депутатом Державної Думи, нещодавно виключеним із демократичної партії „Яблуко" Вячеславом Ігруновим, була потрібною. І таким чином, цими реґіональними представниками і стали представники українських організацій, які мали можливість поговорити про власні проблеми за рахунок організаторів форуму.

Можна сказати, не боячись помилитися: Рік України в Росії так і залишиться роком заходів, які будуть використовувати різні політики, політологи та сили, зацікавлені у вирішенні власних проблем за рахунок представницьких заходів.

А справжні українсько-російські взаємини будуються зовсім на іншому рівні – під час складного діялогу з політичних, економічних питань, під час діялогу України та Російської Федерації з Европейським Союзом та НАТО про інтеґрацію до цих структур. І можна вважати, що українсько-російські взаємини можуть бути саме таким чином побудовані – без зайвих декларацій, без ностальгії за зруйнованою спільними зусиллями більшовицькою імперією.

Я не дивуюся тому, що хтось із вихідців з України досі вважає себе громадянином імперії, бо так легше пояснити собі, чому втрачений зв'язок зі справжньою батьківщиною, а в країні проживання батьківщину так і не вдалося знайти. Однак, це вже немає ніякого значення для тієї політичної і культурної реальности, яка будується на пострадянському просторі після того, як СССР пішов у небуття.

Віталій Портніков,
Радіо „Свобода"

АМЕРИКА І СВІТ

Відеозапис Осами бен Ладена – автентичний

ВАШІНҐТОН. – Оприлюднений 14 грудня відеозапис розмови Осами бен Ладена, покликаний довести, що він причетний до плянування акцій на Нью-Йорк і Вашінґтон, викликав у декого в мусульманському світі сумніви щодо автентичности – через якість звуку і зображення, а також тому, що переклад надійшов з офіційних джерел США. Крім того, деякі ісламські твердолінійники у Пакистані та на Близькому Сході натякають, що відеострічка, правдоподібно, була зфабрикована для оправдання американських військових дій в Афганістані. Президент Джордж Буш назвав ці закиди безглуздям. Одначе експерти стверджують, що навіть з сьогоднішною цифровою (діджітал) технікою зфабрикувати таку відеострічку було б дуже важко. Американський конгресмен Кіро Родріґес – член спеціяльного Конґресового комітету, який наглядає за операціями збройних сил проти тероризму, сказав, що хоча автентичність фільму може бути поставлена під сумнів, з нього видно, що Осама бен Ладен і його колеґи є певні, що іслям виграє від трагедії, яка сталася.

США виходять з Договору про протиракетну оборону

ВАШІНҐТОН. – Незважаючи на міжнародну критику, Президент Джордж Буш підтвердив свій намір створити національну систему протиракетної оборони. У зв'язку з цим Сполучені Штати Америки в односторонньому порядку виходять з Договору про обмеження стратегічних протиракетних систем. Президент пояснив такий крок інтересами безпеки своєї країни. Договір заважає створенню системи захисту від нападів терористів, заявив він 12 грудня на зустрічі з членами Ради національної безпеки. Російський президент Владімір Путін в заяві по телебаченню наголосив, що йдеться про рішення, яке очікувалося, але тим не менш є помилковим. Вихід США з Договору про ПРО не зашкодить добрим взаєминам Росії та США, підкреслив В. Путін. За Договором, односторонній вихід набуває чинности через шість місяців після оголошення про такий крок.

Спроба перевороту не вдалася

ПОРТ-О-Прінс, Гаїті. – 17 грудня здійснено спробу усунення від влади президента країни Жана-Бертранда Арістіда. За повідомленням інформаційних агентств, під час перестрілки з бунтівниками загинули двоє охоронців президентського палацу. Ж. Б. Арістід та його сім'я не постраждали. Сімох бунтівників затримано. Покищо не з'ясовано, хто організував спробу перевороту. Ж. Б. Арістід – перший демократично обраний президент Гаїті.

Ізраїль перервав взаємини з Палестиною

ЄРУСАЛИМ. – Ізраїльський уряд 13 грудня оголосив, що перериває стосунки з провідником палестинців Ясиром Арафатом. Таке рішення було ухвалено на терміновому засіданні ізраїльського кабінету після того, як на ізраїльських поселенців було скоєно низку нападів. Уряд Ізраїлю назвав Я. Арафата безпосередньо відповідальним за напади, і відтак, як було сказано, він більше нічого не важить для ізраїльтян. Рішення уряду Арієля Шарона було ухвалено попри те, що Я. Арафат віддав наказ закрити усі представництва радикальних організацій Хамас та Ісламський Джихад. Такий крок Ізраїлю став новим ударом по місії американського посланця Ентоні Зінні, який намагався досягти перемир'я на Близькому Сході. Уряд Ізраїлю також стримано поставився до того, що провідник палестинців Ясир Арафат 16 грудня закликав палестинських екстремістів відмовитися від насильства. Як зауважив міністер закордонних справ Ізраїлю Перез Шимон, вирішальними є не слова, а дії Арафата. Подібну точку зору можна було почути також у Вашінґтоні, Лондоні, Парижі та Берліні. У телевізійній промові Я. Арафат закликав палестинців припинити проведення терактів та відмовитися від збройних акцій. Про закінчення інтифади, що триває протягом 15 місяців, Арафата нічого не сказав.

Перший звинувачений у справі 11 вересня

ВАШІНҐТОН. – Генеральний прокурор Джон Ашкрофт 12 грудня заявив, що причетність „Аль-Кайди" до терористичних акцій 11 вересня є очевидною. Влада США оголосила перше судове розслідування у справі нападів 11 вересня на Нью-Йорк і Вашінґтон. Французький громадянин мороканського походження Закаріас Мусауі звинувачений у змові вчинити викрадення літака, здійснити акції тероризму та використати зброю масового знищення. Чотири з шести статей, за якими збуджено кримінальну справу, передбачають покарання у вигляді позбавлення життя. З. Мусауі був заарештований за порушення іміґраційного законодавства у серпні, коли він відвідував школу для пілотів у Мінесоті і викликав підозри. Суд відбуватиметься з доступом громадськости, і перше слухання заплановане на 2 січня. Генеральний прокурор США Дж. Ашкрофт заявив, що З. Мусауі пов'язаний з 23 співучасниками, включно з Осамою бен Ладеном: „Для тих, хто досі ставить під сумнів ролю „Аль-Кайди" у вбивствах 11 вересня, наш обвинувальний акт подає 30 сторінок жахливих звинувачень на адресу кампанії терору „Аль-Кайди".

Президент США відклав перенесення американського посольства до Єрусалиму

ЄРУСАЛИМ. – Документ, підписаний 18 грудня Президентом Джорджем Бушом, передбачає відкладення переїзду з Тель-Авіву щонайменше на пів року. Дж. Буш, проте, наголосив, що посольство США обов'язково з часом буде знаходитися в Єрусалимі. Американський Конґрес ще у 1995 році ухвалив рішення про переведення посольства, проте Президент Бил Клінтон декілька разів переносив виконання рішення – з причин безпеки. Палестинські офіційні особи виступають категорично проти розміщення посольства США в Єрусалимі, стверджуючи, що арабський світ розцінить цей крок, як офіційне визнання окупації Ізраїлем палестинської смуги міста.

Збудники сибірської виразки, можливо, походять із США

ВАШІНҐТОН. – Через два місяці після виявлення в листах збудників сибірської виразки експерти дедалі більше схиляються до того, що бацилі походять з американських військових лябораторій. Це підтвердив 17 грудня також і Білий Дім. Водночас представник Президента Фляйшер заявив, що однозначних доказів цьому ще немає. За даними газети „Вашінґтон Пост" , генетичні якості збудників, які виявлено в двох листах, адресованих американським сенаторам, є подібними до збудників, що зберігаються в лябораторіях американської армії.

Росія сплатила свою заборгованість перед ООН

МОСКВА. – Росія 14 грудня заявила, що повністю погасила свою заборгованість перед ООН – на рік раніше встановленого терміну. Це сталося після того, як Москва перерахувала майже 40 мільйонів долярів у Фонд миротворчих операцій. За словами представника Росії при ООН Сергія Лаврова, у поточному році Росія виплатила Організації Об'єднаних Націй понад 100 мільйонів долярів. У 1995 році Москва зобов'язувалася виплатити заборгованість перед ООН протягом семи років.

За матеріялами ЗМІ

Продовжуються військові акції в Афганістані

ВАШІНҐТОН. – Збройні формації Талібану в Афганістані зазнають постійних бомбувань. Американська авіяція 14 грудня посилила бомбування в районі Тора-Бори, останньої цитаделі Талібану, де, як вважають, і досі переховується Осама бен Ладен. Повідомляють, що бомбування змусили бійців Талібану залишити свої позиції і ховатися у печерах. До реґіону надалі прибувають американські сили, і вважають, що частина з них бере участь у наземних військових операціях.

США заявили, що, за даними розвідки, Осама бен Ладен все ще перебуває у Тора-Борі.

Секретар Департаменту оборони Доналд Рамсфелд під час своєї короткої поїздки до Афганістану 16 грудня заявив, що головна мета Сполучених Штатів у Афганістані – знищити терористів та упевнитись, що за нового керівництва вони не знайдуть притулку в цій країні. Він підкреслив: „Поважаючи закони і традиції Афганістану, ми повинні віддати під суд усіх провідників Талібану та провідників мережі „Аль-Кайда".

Американська бойова авіяція 17 грудня продовжила бомбардування гірського укріплення терористичної організації „Аль Кайда" Тора-Бори – на сході Афганістану. Раніше представники так званого Східного альянсу повідомили про захоплення останніх позицій бойовиків у цьому укріпленні. За словами афганських польових командирів, протягом останніх днів під час боїв убито близько 200 терористів. Майже двом тисячам членів „Аль-Кайди" вдалося втекти через гірські перевали. Афганські загони продовжують обстеження місцевости в районі Тора-Бори.

Після 17 грудня США тимчасово припинили бомбардування гірського укріплення Тора-Бори. Як пояснив представник Пентаґону, це зроблено для того, щоб дати можливість афганським та американським воякам ретельно обшукати систему бункерів та печер, де переховувалися терористи „Аль-Кайди". Натрапити на слід провідника терористів О. бен Ладена досі не вдалося. Це також підтвердив командувач американськими військами в Афганістані генерал Френкс.

Державний секретар США Колін Повел заявив, що, незважаючи на те, що О. бен Ладена досі так і не вдалося схопити, невдовзі можна буде говорити про перемогу над терористами „Аль Кайди" в Афганістані. Водночас К. Павел зазначив, що осередки цієї організації в інших країнах також повинні бути знищені. На його думку, пошук провідника терористів О. бен Ладена може тривати ще довго.

Тим часом глава тимчасової адміністрації Афганістану Хамід Карзай проводить переговори у Римі з колишнім афганським королем Захір Шахом. Екс-монарх перебуває у вигнанні з 1973 року. Х. Карзай – один із прибічників колишнього короля. Одна з головних тем переговорів – розподіл влади в Кабулі.

Хамід Карзай має намір тісно співпрацювати з пакистанською владою і з усіма сусідніми державами. Про це він заявив 16 грудня після телефонної розмови із президентом Пакистану Первезом Мушарафом. Пакистанський провідник, у свою чергу, пообіцяв новій афганській владі всебічну допомогу у відновленні миру та порядку в країні.

Тимчасова адміністрація Афганістану 22 грудня офіційно розпочне свою діяльність. Х. Карзай сподівається, що міжнародні миротворчі сили буде розміщено в Кабулі ще перед його офіційним вступом на посаду прем'єр-міністра.

Міністер оборони США Доналд Рамсфелд під час перебування в Афганістані заторкнув справу присутности міжнародних миротворців і заявив, що їх має бути не менше п'яти тисяч. За його словами, американські військові не входитимуть до складу миротворчих сил, але США готові надавати їм матеріяльно-технічну допомогу. А в Кабулі 17 грудня британський генерал Джон МакКол обговорив чисельність, склад та повноваження міжнародних миротворчих сил, які будуть розташовані в країні для підтримки миру і стабільности.

З уваги на висліди вище згаданих акцій, війна в Афганістані вступила в нову фазу. Після захоплення гірського укріплення Тора-Бора розпочато новий етап війни в Афганістані. Тепер успіх залежатиме не від інтенсивности бомбардувань та площі захоплених територій, а від того, чи вдасться розшукати й затримати ісламського фундаменталіста Осаму бен Ладена та його помічників, заявив у Вашінґтоні генерал Пейс. В акції пошуку провідника терористів беруть участь вояки елітарних підрозділів американської армії.

За матеріялами преси

Гармонія почуттів, вивірена математикою розуму

Проф. Олекса Біланюк

Президентові УВАН Олексі Біланюку 15 грудня виповнилося 75 років. Він народився на Лемківщині, закінчив освіту у Мюнхені, чотири роки (1947-51) студіював електротехніку в Лювенському університеті, магістерські ступені з математики (1953) та фізики отримав у Мишиґенському університеті (1954), а в 1957 році при цьому ж університеті захистив докторат з ядерної фізики. „Можливості ядерної енерґії – не ірреальність, не утопія, не забаганка, у них – ключі до енерґетичних джерел будучности", – робить висновок молодий учений і зосереджується довкола своїх наукових інтересів на ядерних дослідженнях у Мишиґенському та Рочестерському університетах. Перші результати не забарилися. В 1961 році д-р Олекса Біланюк виступає одним з офіційних доповідачів, делегованих США на тематичну наукову конференцію в Бєлґрад, що проходила під еґідою ООН. У 1962 році, в співпраці з колеґою Дж. Сударшаном, публікує наукову працю про можливість існування частинок, швидших за світло. Ця теорія широко обговорюється в науковому світі й стає наріжним каменем нового напрямку фізичних досліджень.

З 1964 року Олекса Біланюк – професор фізики „Swarthmore College" (Пенсильванія) – проводить дослідження при Пенсильванському університеті. Успіхи фізика виходять за межі інтересів суто американської науки, освіти та економіки – аргентинський уряд запрошує (1962-63 рр.) д-ра О. Біланюка в Буенос-Айрес для праці в Державній атомній лябораторії, за що пізніше президент Арґентини та Арґентинська атомна комісія удостоюють його відзнаки. В 1966 році Олекса Біланюк – професор-гість Університету НьюДелі (Індія),1967-68 рр. – Інституту Макса Планка (Німеччина), 1969 р. – Університету Шіважі (Індія), 1971 р. – Університету Сан Маркос (Перу) та ін. Його перу належать понад півсотні авторських та в співавторстві наукових праць та публікацій. Президент О. Біланюк є також ініціятором багатьох спільних видавничих проєктів УВАН з іншими науковими інституціями України, а також головним редактором окремих монографій.

Будучи українцем за походженням, сутністю, духом, як президент УВАН, член НТШ, Товариства українських інженерів, Українсько-американської асоціяції університетських професорів, закордонний член НАНУ, але здійснившись як американський учений, Олекса Біланюк завжди прагнув розширити обрії значущости українських учених в американському й світовому інтелектуальних середовищах – саме йому належить ідея циклу наукових конференцій: „Внесок вихідців з України у скарбницю культури і науки США", які з великим успіхом започаткувала УВАН у США. Очевидно, одну з таких конференцій варто було б присвятити й науковим осягам проф. О. Біланюка.

Люди сходять на свої життєві вершини не лише для того, щоб озирнутися назад, вкотре пережити й осмислити минуле. Для Олекси Біланюка 75-ліття – це та вершина, на яку піднімаються, аби бачити й перспективи того шляху служіння українській справі, який ще належить пройти. Останні чотири роки під його президентством УВАН у США, попри всі проблеми, вдавалося залишатися відданою своїм головним завданням, спрямованим на архівне збереження минувшини й активне залучення найкращих інтелектуальних сил України, Америки, світу для дослідження, популяризації та видання унікальних першоджерел – живих свідків нашої історії. Так само, продовжуючи розпочатий попередниками діялог, з огляду на ту тривалу, приховану й відверту політику відсторонення вчених України від науковців діяспори, управа та членство Академії зуміли надати йому нового звучання, підписавши на рівні президентів УВАН у США О. Біланюка і НАН України Б. Патона спільний меморандум про порозуміння і сприяння двосторонньому співробітництву.

З нагоди ювілею Олекси Біланюка, президента УВАН у США, надійшли привітання від президії НАНУ, Інституту літератури ім. Т. Шевченка НАНУ, Інституту української мови НАНУ, Національного музею Тараса Шевченка в Києві, членів управи УВАН у США та ін.

Приєднуємося до численних привітань і зичимо доброго здоров'я, сил та наснаги на многії й щедрії літа!

Катерина Кіндрась,
прес-секретар УВАН у США

ТОЧКА ЗОРУ

До питання про „іншу Україну"

Прикро, що деякі відомі політики, аналізуючи причини негараздів та проблем України, не можуть втриматися, щоб у черговий раз не перекласти відповідальність за них на своїх ідеологічних опонентів. Так, зовсім неприйнятними, на наш погляд, є, зокрема, ті оцінки ролі національно-демократичних сил у державотворенні, які дає у своїй розлогій статті у „Сільських вістях" під назвою „Ми хочемо іншої України (до 10-ої річниці незалежности)" керівник Соціялістичної партії О. Мороз.

Закидаючи у своїй статті правим, що вони „вдовольнилися посадами і зовнішньою атрибутикою", автор, м'яко кажучи, лукавить. Бо з посадами у правих, насправді, ой як не густо! Та й згубним для національних інтересів кроком було б самоусунення правих від участи у владних структурах та перекладання вирішення важливих проблем державотворення цілковито на ліві сили чи олігархічні клани. Ми переконані, що навпаки, слід нарощувати державницький патріотичний елемент у владних структурах.

Дивним видається також нерозуміння провідником соціялістів, чому не з'явилася в Україні за 10 років повноцінна політична еліта. Адже нова еліта твориться у конкретному суспільно-політичному середовищі. А яким було це середовище у постколоніяльній Україні, ні для кого не є секретом.

Відомо ж бо, що сформувати патріотичні політичні еліти за радянської доби у національних республіках було неможливо, бо діяли добре вивірені механізми кадрового знекровлення республік як через винищення національно-свідомої верстви, так і через вимивання інтелекту нації цілеспрямованою кадровою політикою.

Відтак, чинна політична еліта на 10-річчя незалежности України – це переважно різноетнічна номенклятура старої генерації, вихована за умов, коли основним доказом державно-ідеологічної лояльности в Україні були боротьба проти проявів української та зречення українцями своєї національної ідентичности. Тому-то не були готові номенклятурні спадкоємці тоталітарного режиму, як зрештою й частина суспільства, відразу по проголошенню незалежности змінити ідеологічні пріоритети і кардинально переорієнтуватися щодо українського фактору. Щоб почувалися вони громадянами-патріотами України, потрібен час. Бо ще й досі дається взнаки інерція ідеологічних установок радянських часів, коли частина чинної політичної еліти і далі продовжує трактувати всяке відхилення від зрусифікованого стандарту в Україні, як прояв націоналізму.

За такої ідеологічної різновекторності владної еліти старої ґенерації, неготовності її сприйняти та повноцінно леґалізувати національно-державницьку ідеологію, годі було й сподіватися на належне ідейно-політичне забезпечення процесів державотворення та загальнонаціональну консолідацію українського суспільства. Не слід забувати й про відверто проросійські політичні орієнтації частини українських лівих, що нерідко межували з антидержавними настроями. То хіба ж на такому суспільно-політичному тлі за 10 років могла вирости нова повноцінна політична еліта?

Не можна не погодитися з деякими положеннями статті О. Мороза – про природу соціяльно-економічних негараздів, руйнівних явищ у економіці, про відчуження народу від реальної приватизації та про „прихватизацію" загальнонаціональних багатств громадянами інших держав. Зокрема, ми поділяємо стурбованість О. Мороза і майбутньою приватизацією землі, форсування якої може за умов недосконалости механізмів сучасного правового і економічного реґулювання спричинитися до повторення сценарію „прихватизації" у промисловій сфері, за яким народ залишився ошуканим, а потужні промислові об'єкти були поділені між кількома олігархічними кланами. Не заперечуючи в принципі доцільності аграрної реформи, все ж зауважимо, що це питання справді потребує пильної уваги громадських і державних структур.

Також ми поділяємо стурбованість О. Мороза рівнем демократії і свободи слова в країні. Але ж не секрет, що рівень демократії в наш час визначається доступністю електронних засобів масової інформації для всіх суб'єктів політичного процесу. А чи все зробили у свій час О. Мороз, як голова Верховної Ради, та багаточисельні ліві парляментські фракції для забезпечення доступу всім політичним партіям до електронних ЗМІ?

Водночас, нам не зрозуміла непослідовність О. Мороза як політика. Зокрема, справедливо закидаючи націонал-демократії відсутність сконсолідованої дії у відстоюванні демократичних здобутків та загальнонаціональних інтересів, соціялісти, ані в особі їх провідника, ані сукупно – не проявили солідарності з патріотичними силами, що відстоювали уряд В. Ющенка, який продемонстрував свою реальну спроможність вивести країну з економічної кризи.

Не має логічного пояснення і демонстрування чинними провідниками лівих сил тісної дружби з відвертими опонентами української державности, зокрема, з Ю. Лужковим, який свої аґресивно-недружні випади проти України не приховує.

А хіба ж без відома своїх вождів ліві політичні сили перманентно ініціюють рух за відновлення Союзу та відстоюють інші антиукраїнські за характером проєкти у стінах парляменту? Відволікаючи енерґію нечисленних національно-демократичних фракцій на подолання цих небезпечних для держави ініціятив, ліві сили створювали тим самим сприятливі умови для розгулу й утвердження третьої сили – клановово-олігархічної. Скориставшись протистоянням лівих та правих щодо принципових питань української державної перспективи, новостворені політичні й економічні клани тишкомнишком здійснили приватизацію державної власности. Гадаємо, що тут є всі підстави вести мову про недалекоглядність українських лівих провідників, які, на відміну від своїх польських колеґ, ще, на жаль, не навчилися на перше місце ставити загальнонаціональні, а не ідеологічно-партійні пріоритети.

Щодо опозиції. Сам факт існування її в державі є, безперечно, позитивним явищем, оскільки опозиція є невід'ємним атрибутом демократичного процесу. Проте видається дивним, що нинішні опозиціонери заявили про себе не у 1995–1997 рр., коли життя народу було найзлиденнішим – зарплату не видавали роками, а вчителі сільських шкіл, наприклад, замість грошей отримували солярку та „прострочені макарони". Адже багато хто з опозиційних діячів обіймав тоді високу владну посаду, або набував статусу олігарха і мав достатньо можливостей змінити цю критичну ситуацію.

Отож, хотілося б, щоб в Україні опозиція не мала персоналістичного характеру, як у пляні амбіцій певних провідників, так і пляні опозиційності до конкретних керівників держави; щоб з'являлася вона не у наслідок олігархічних „розборок" чи особистих конфліктів, а як альтернативна політична сила, яка обстоює інтереси народу і держави і має чітку позитивну програму економічного та політичного розвитку.

Ганна Скрипник,
голова Конґресу української інтеліґенції

По всьому світі стала новина

– Не журіться! Нам нині на поміч
Божа Мати Ісуса приносить,
Що вбиває зло словом, як громом,
Й маловірам надію приносить!
Богдан Лепкий, „Як засяють зірки"

Понад дві тисячі років рік-річно мандрує ясна Вифлеємська зоря та вістить людському родові про таїнство народження Сина Божого, що його нам на поміч післав добрий Господь. У Святу Ніч приходить на землю Предвічний Бог і починає жити новим життям, як Богочоловік, і повнить наші серця вірою і надією. Він став немовлятком, став немічною дитиною, і все це з любови до нас, людей. Предвічний Бог прийшов на землю, щоб відчинити нам вступ до неба – він народився для нашого спасіння. Ніхто з людей не може усвідомити таїнство народження Сина Божого у Вифлеємі.

Мабуть, таки найкраще, вияснення цього таїнства знаходимо у чудовому ірмосі Нашої Церкви: „Таїнство бачу я дивне й преславне – небом стає вертеп, престолом херувимським – Діва, оселею – ясла, в яких лежить неосяжний Христос Бог. Його оспівуючи величаєм".

Не забуваймо, що Різдво Христове продовжується вже понад дві тисячі років, і це не тільки празник віри – це також празник надії всього людства. Численні мільйони мешканців Землі впродовж віків вірили в Христа Спасителя, бо з Його народженням приходила до всіх також й надія – надія спасення, оновлення, можливости кращого майбутнього – жили тією вірою, що наповнялась безмежністю надії і була джерелом їхнього щастя. Ми також повинні жити вірою і надією на краще завтра. Бо ж писав поет:

Різдвяна ніч – хіба сказати дасться,
Як повно в ній і таємниць і мрій.
І спогадів, і днів. І скільки щастя,
І скільки віри в сповнення надій.

А вірити і надіятись нам доконче, щоб не продовжувались існуючі непорозуміння між народами – в Чечні, на Близькому Сході, Балканах, Афганістані, і не повторювались неймовірні жахіття 11 вересня, скоєні у США, котрі на поверхні Землі та її мешканцях залишать відвічні сказн людського звірства, того, що опинилося над прірвою, без віри і надії. Памятаймо, що святкуючи звеличання народин Божого Сина, ми святкуємо перемогу нашої віри у Боже таїнство, а з тим і надії, даної з Його народженням всьому мирові.

Не даймо цьому величному Празникові потонути у повені модерних реклямових світел, ані у тьмі-тьменній дарунків, що можуть затопити всякий духовий зміст цього величного свята, даного людству для спасіння.

Памятаймо й про те, що у таємну ніч Різдва Христового, коли засядемо до свят-вечірнього столу в родинному колі, і давні роки і минуле разом з нами сідають до столу, треба залишити місця при столі для тих, що їх немає серед нас. Наші серця нехай наповняться любов'ю до всіх присутніх і пам'яттю про тих, які вже більше ніколи не ділитимуться з нами просфорою та кутею. А з шанобливою вдячністю згадаймо всіх тих рідних, друзів і незнаних нам членів нашого народу, що своїми вірою і жертвою відстояли для нас Церкву і Україну.

Попри все негоже, що ним так пересякло сьогодення України – не втрачаймо надії. Нагадаймо слова Юрія Липи, котрий писав, що „Боже проведіння дало українській нації її призначення, і кожний українець мусить знати, що в його житті і в житті нації віра врятує тих, хто вірить. Призначення України є тільки в ній самій, її доля є в її людях та в її моральних і матеріяльних засобах".

Вірмо, що новина про народження Божого Сина дає нам можливість ясної майбутности. Вірмо в це, бо „Щасливі ті, що повірили" – каже Христос. Христос народився! Славімо Його!

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про зимові свята без зими

Коли пишемо ці рядки, увесь наш світ, ближчий і дальший, підготовляється до свят Різдва Христового, а усі можливі засоби масової інформації – радіо, телевізія, Інтернет – стараються з усіх сил викликати у нас усіх святочно-різдвяний настрій, що мав би відповідати кінцеві грудня. Отож у вухах дзвенить від різдвяних колядок і пісень, майже без перерви слухаємо різдвяні програми, а на телевізійному екрані постійно бачимо сніг у всіх можливих видах.

Ось він падає під звук колядок і романтичних зустрічей, ось він лежить білим пухом на вулицях Нью-Йорку чи інших американських міст, ось ним граються у сніжки діти або він осідає на вусах традиційного „Санта Клявза". Одне слово – сніг не сходить із телевізійних екранів та з уст усіх тих, що мають нам викликати різдвяний настрій. А тим часом термометр в Нью-Йорку вперто вказує температуру між 40 а 50 ступенів Фаренгайта, сонце рідко ховається за хмари – немов ціла природа завзялася на усіх пропагаторів зимового настрою та на усі співанки про те, як „паде, паде сніг".

Немає снігу і немає справжньої зими тут, на східньому побережжі американського континенту, тобто нема усієї повноти зимового настрою, що завжди супроводжував свята Різдва та Нового Року.

Хоча усі ми знаємо, що цей брак снігу та справжньої зими „завдячуємо" світовому потеплінні, про який так багато пишуть та говорять усі науковці – однак важко це сприйняти у наших настроях та бажаннях переживати зиму як раніше – як один із головних атрибутів свят Різдва Христового та Нового Року. Бо які ж це Різдвяні свята без скрипучого снігу, тупоту засніжених ніг колядників чи дзвіночків на санчатах? Насправді цих останніх та ще запряжених до коней ми на американській землі вже довго не бачили, але сніг таки завжди досі білів, або майже завжди, у цій порі року.

Значить, світове потепління відібрало нам один із головних атрибутів різдвяного настрою, і хоч ми можемо радіти з того, що щораз менше нам треба дбати про теплий одяг чи паливо, зачинаємо щораз більше відчувати, що зимові свята треба святкувати без зими – немов ми живемо не в Північній Америці, а десь в південних краях.

А саме це підсоння, що донедавна було дуже подібне до того, яке ми залишили на батьківщині, давало нам у цей зимовосвяточний час краще почуття, що ми можемо перенестися думками та настроями в Україну і почуватися тут, немов вдома.

Минулося. Ми увійшли у період „потепління" і хочемо чи ні – будемо переживати усі його добрі та погані наслідки. Сьогодні нам бракує снігу, і з цим Різдвяного настрою, а поганих впливів на здоров'я і природу ще не відчуваємо.

Не всі, однак, природознавці пишуть про постійне потепління американської землі з переляком про його наслідки. В „Нью-Йорк Таймсі" появилася стаття, автор якої покликується на тведження дослідника навколишнього довкілля д-ра Мендельсона, що потепління може принести економічні користі, які саме тепер так дуже усім потрібні.

Отож нам нічого інакшого не залишається, як приймати тепер тут зимові свята без одної краплинки снігу, а бачити його тільки на всіх екранах, при акомпаньяменті популярної пісеньки „Я мрію про біле Різдво"?

П. С. А може, коли читачі будуть тримати в руках цю „Свободу", таки прийде і сюди „біле Різдво"?

О-КА

Легкий хліб

В архівах „Свободи" ми натрапили на твір, який увійшов до книжки гуморесок всім відомого Гриця Зозулі (ЕКА) „На хлопський розум". Цей веселий шкіц під назвою „Легкий хліб" ми вміщуємо, щоб наші читачі подивилися очима великого українського сміхотворця на працю редакторів і в новому році мали краще вирозуміння щодо нашої діяльности.

Єден ридахтор, жи я його здибав на Союзівці, сказав мені таке:

– Єк я ще не був у редахції, то я гадав, жи я є порядний чоловік, але за тоті роки, жи я мучу си у казеті, то з того, що читачі у користпонденції пишут, довідую си цавком що инакше.

– А то, жи я є нациналний шубравец і скінчений лайдак.

– Жи я зрадник народу і розбивач фронту.

– Жи нескінчений манґістер і ворог патриерхалний.

– Жи запроданец і хруняґа.

– Жи католицкий попихач і світового значення йолуп.

– Жи свиня остатна або паце.

– Жи брехач зрафінований і смердюх.

– Жи фарісей, хитрун і невідповідальний у телефоні журналіста.

– Укаківський поплентач і того всього спричинник.

– Жи світовий СКВУ син, вібачєйте.

– Жи гидра союзова.

– Жи жидівський вислужник і республиканский осел.

– Заблудний син і гоштамплєр.

– Народний голопац і селепко над селепками,

– Жи відступник і підступник.

– Зміновихоть, підбрехач і дурень девєтнацітий.

– Жи без поняття, без совісти і без каріктіру.

І без вазилини тиж...

– Жи чорна вівцє з-під львовскої ліхтарні і чужоположник.

– Жи ґаліцийска зараза.

– Жи напевно Фібі-Ай і сонова-бич.

– А на остатку, жи надаю си, аби мя Кедрин у своїй книшці поридно описав, хоч він такий самий!..

– Єк то кажут: єке здибав, таке з'їхав!..

Так тото жєлував си редахтор передомнов, чисто, єк на сповіди.

А потім то ми оба говорили, що то за причина, жи молодше покоління не дає си намовити, аби йти і вичувати си на ридахторів. Колис то була тєжка робота: тра було доста пюром, єк ціпом, намахати си. А нинька – що? Сєде собі, поклапає єдним палцьом на машинці – казета готова.

Легкий хліб – легенкий!..

Йно, жи гіркєй, гіренкий, най го фрас возме!..

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор – Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Незабутні Свят-Вечори

Перед Різдвом Христовим знову вертаються спомини про білі карпатські зими, про давні часи...

Багато радісних та щасливих свят пережив я вдома, в колі родичів, сестри та братів, але зі Свят-Вечорами в роки німецької окупації Галичини пов'язані тяжкі переживання.

В 1942 році у Станиславові ґестапо розстріляло мого стриєчного брата, який жив у нашій сім'ї, бо його родичі померли дуже рано. Причиною розстрілу було його небажання покинути дружину і дітей та їхати до Німеччини на примусову працю. Відтак великим горем для родини була несподівана смерть моєї сестри, яка померла після операції на легенях. Вже два місця за застеленим різдвяним столом були порожні... Але це ще не все. В 1942 році перед Свят-Вечором мого рідного брата, який працював аґрономом у Делятині, арештовало ґестапо за належання до УПА. Один з його товаришів, що, правдоподібно, працював у ґестапо, видав його.

Отже, для Влодка і його товаришів, що сиділи в одній камері тюрми міста Станиславова, тогорічний Свят-Вечір мав бути іншим, ніж усі попередні – останнім у їхньому житті. Ще задовго до вечора в'язнична сторожа наказала їм скинути верхню одежу і випровадила їх поодинці до вантажного авта. Після півгодинної їзди воно прибуло до містечка Єзупіль і зупинилося коло церкви. Населення, не передбачаючи ніякої трагедії, спокійно приготовлялося до Святої Вечері. Й ось блискавкою облетіла вістка, що посадник дістав від ґестапо наказ зігнати всіх під церкву – під карою смерти для тих, хто б зіґнорував цей наказ.

Незабаром коло церкви зібралися люди, приглядаючись, як ґестапівці виводять з авта напівголих юнаків та ставлять їх під церковною стіною. В містечку кілька днів тому хтось стріляв у німців, і тому юнаки були привезені на розстріл саме до Єзуполя. Серед скам'янілого з жаху гурту людей почувся плач жінок. А хлопці дивилися широко відкритими очима далеко перед себе, неначе хотіли навіки закріпити в своїх безсмертних душах останній образ рідних сторін.

Місцевість цю Влодко добре знав ще з його гімназійних років. Ось тільки перейти залізничний шлях, який пролягає недалеко за церквою, а там вже шумить ріка, а за нею – стрімка гора, покрита густим лісом. Тепер сніг завіяв усі лісові стежки, а з весною їх знову протнуть золоті промені сонця... На тих стежках Влодкове серце билося першим коханням... І перший його поцілунок береже цей ліс...

А коли німці піднесли гвинтівки і прицілилися, громом прорвав січневе повітря молодий голос: „Слава Україні"! Ліс узяв у себе той останній салют батьківщині й послав його у простори далеким відгомоном. І проти сили того гасла вже не мали сили ворожі постріли, що перервали життя молодих підпільників, бо „Славу України" не можна розстріляти... Населення містечка тихо розійшлося до своїх хат, – німецькі гвинтівки розстріляли їхній Свят-Вечір і їхню радість.

На небі загорілася перша зірка. По хатах заблимали свічечки. Від років – усе ті самі звичаї, той самий святковий настрій і та сама морозна ніч, повна містерії. Тільки мати намарне чекала сина, виходила на двір, наслухувала...

Після смерти трьох членів родини мої родичі мали надію, що Свят-Вечір 1944 року святкуватимуть зі мною. Але так не сталось. В 1944 році влітку, коли совєтська армія вже підходила під Станиславів і вже було чути артилерійські вибухи, я пішов на Захід.

На дорозі до Калуша мене стрінув німецький офіцер з жовнірами. Він був майором і дуже дивився на мене підозріло, думав, що я з УПА. Але коли я почав говорити з ним по-німецьки й показав йому мій документ з медичних студій у Львові, він забрав мене до свого батальйону. Довго мені прийшлось мандрувати через Закарпатську Україну, Словаччину, польські Татри і далі. Нарешті в 1945 році прибув до Мюнхену, закінчив медицину і помандрував ще дальше – до Америки.

Так мої родичі остались на старість без дітей. Правда, з ними жила сирітка-кузинка Надя, яка цілий час опікувалась моїми батьком і матір'ю.

І з болем серця думаю, що мої родичі вже ніколи по моїм відході мене не бачили. Святкували Різдво Христове без мене аж до їхньої смерти.

Д-р Ярослав Павлівський

Захистимо Хортицю

Небезпека нависла над пам'яткою історії, культури і природи – островом Хортицею, складовою частиною Національного заповідника „Хортиця". Запорізька обласна і міська влади, порушуючи українське законодавство, починають будувати мостові переходи через Хортицю, на острові повним ходом тривають геолого-пошукові та геофізичні дослідження на трасі переходу. Збільшення навантаження на острів Хортицю після спорудження двох мостів (через старий і новий Дніпро) та автомагістралі приведе до знищення острова як національної святині.

До складу Національного заповідника „Хортиця" входять територія острова та сусідні острови і скелі. Хортиця зберігає матеріяльні свідчення про безперервну історію нашого народу на землях Запоріжжя впродовж щонайменше 6 тисяч років. Відкрито понад 80 археологічних пам'яток, серед яких – городища, поселення, святилища, залишки козацьких укріплень.

Міністерство культури України усунулось від управління заповідником. Землі заповідника не передані в державну власність, не проведено інвентаризації об'єктів соціяльно-культурного, побутового та господарчого призначення заповідника, не проводиться відселення з території заповідника сторонніх організацій та громадян, що там мешкають. Внаслідок цього на території заповідника продовжується незаконне будівництво нових об'єктів, на землях ведеться сільськогосподарська діяльність, руйнується берегова смуга, вимиваються глибокі яри, постійними підпалами нищиться фауна і фльора.

Необхідно терміново створити депутатську комісію з розслідування порушень законодавства щодо заповідника „Хортиця", сприяти пошуку комплексного вирішення транспортних проблем Запоріжжя поза межами заповідника, подати запит до Генеральної прокуратури України стосовно порушень чинного законодавства і притягнення до відповідальности осіб, винних в цих порушеннях. Наша адреса: вул. Гагаріна, 12/3а, Запоріжжя, 69001 Україна.

Запорізька міська асоціяція „Захистимо Хортицю"

Уряд США звинувачує мене, я звинувачую провід України

Я, Микола Заник, – один із тисяч українців, яких загнала доля в Америку нелеґально. Уже сьомий місяць я перебуваю у федеральній тюрмі міста Філядельфії. Мене звинувачують у нелеґальному перетині кордону США, приїзді до США за чужим пашпортом. А я звинувачую уряд України, який веде її до загибелі, до зубожіння трудового люду.

Я проста людина, мені важко все зрозуміти, але чому колишні комуністи враз стали демократами, а тисячі, а може й мільйони українського люду в пошуках кращої долі опинилися в інших країнах світу, в тому числі і в США? Як я радів, коли замайоріли синьо-жовті знамена, зазвучали гимн України, патріотичні пісні. Я вже тоді вірив у вільну Україну. Але з кожним роком в Україні ставало жити все гірше. В 1995 році опинилася без роботи моя дружина Мирослава. У 1996 році, я працював на той час майстром водопровідно-каналізаційної мережі, мені запропонували написати заяву про звільнення за власним бажанням. Залишились я, дружина, син, дочка без єдиного шансу на виживання. З нами ще проживали тесть і теща, і до 1998 року ми жили на їхню пенсію по 48 гривень від кожного. Мали земельну ділянку для картоплі. Були тяжкі дні, що не було в хаті хліба. Не один раз, бувало, прийдуть діти зі школи й кажуть: „Тату, мамо, а чому деякі діти в школі їдять цукерки, кобасу? Де вони беруть? Чому в нас цього немає?". Треба було шукати вихід зі становища.

В Україні стали появлятись різні „офіси" з відкриття віз в інші країни світу. Мені теж запропонували таку „послугу" за відповідну оплату. Гроші мені позичили. Документ мені показали в Чехословаччині. Я вже не був українець, а чехом. Назад дороги не було. Мене відвезли до Австрії, купили квиток до Нью-Йорку, сказавши, що мене зустрінуть на летовищі. 16 грудня 1998 року я ступив на землю США на летовищі ім. Кенеді. Не знаючи жодного англійського слова, я був розгублений. Мене ніхто не зустрів. Тут до мене підходить чоловік і запитує: „Ви з України"? Я зрадів: „Так, я з Івано-Франківщини, з Тисьмениці". А він: „А я з Тернопільщини, працюю таксистом. Давай я тебе відвезу, куди ти захочеш". З'ясовую: „Скільки це має коштувати?". „30 долярів", каже таксист. „О, Боже, думаю собі, як це багато!". А куди їхати? Таксист завіз мене у якийсь „готель-гуртожиток", 10 долярів за ніч, а мені каже: „Ти мені хоч земляк, але в Америці за все треба платити, я тебе довго возив, то треба заплатити 400 долярів". Як він мені це сказав, я ледь не зомлів... А він мені: „Не переживай, ти такі гроші заробиш за тиждень".

Нічого, думаю, як він заробив за пару годин такі гроші, то я що – кривий чи сліпий? Певно, що зароблю. Віддав йому 400 долярів. Зостались в мене штани з „гуманітарки", турецький светер, німецька куртка і валіза з білизною.

Два з половиною роки я пробув у США. Працював від зорі до зорі. Америка спасла від загибелі моїх дітей, жінку, тестя, тещу. За той час, коли я в США, син Володя одружився, появився на світ внук Володя. Вийшла заміж дочка Мар'яна, народилась внучка Каринка, я не бачив ні весілля, ні внуків. Додались до моєї сім'ї невістка, зять, внучка, внук, вже стала сім'я із дев'яти осіб. Грошей немає. Кругом поголовне безробіття. А всі думають, що тато – в Америці, то що їм за біда. А я тепер сиджу в тюрмі, чекаючи суду, який відбудеться 8 січня 2002 року. Що мене чекає, невідомо. Я люблю Україну, люблю свій народ, свою мову, люблю тих, хто є справжнім українцем. Але боюся депортації, бо це загибель для моєї сім'ї. Я надіюся на милість Божу.

Я нікого не звинувачую, звинувачую себе, звинувачую також керівництво України, Верховну Раду, які нічого не роблять для свого народу, а тільки гризуться і б'ються за теплі місця.

Мені тільки 45 років. Від повної самітности мене рятують радіо українське „Ніні" Ігоря Шондри, радіо Культурно-освітнього центру Філядельфії, радіо державницьких організацій. Я вдячний, що вони є, що вони підтримують мені дух. Прошу вас, якщо є можливість, надрукуйте мого листа...

Микола Заник

Моя адреса: Nikoli Zanik, #55551-066 „6S", F.D.C Box 562, Philadelphia, PA 19105.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Річні наради Головного Уряду УНС

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – Від 30 листопада до 2 грудня цього року на Союзівці відбувалися річні наради Головного уряду Українського Народного Союзу. Ці наради були останні перед Конвенцією, котра відбудеться у травні 2002 року в Чикаґо. Головними темами обговорення були фінансовий стан УНСоюзу, зокрема Союзівки, присутність УНСоюзу в Канаді, співпраця з українськими кредитівками, можлива злука з Українським Братським Союзом, і загалом – майбутня діяльність нашої установи.

Загальний фінансовий стан УНСоюзу є добрий, хоча ситуація зі Союзівкою залишається складною і Головний Уряд надав Екзекутиві повноваження, разом з Постійним комітетом у справі Союзівки, зформулювати різні можливості щодо майбутнього Союзівки. Загальний стан обидвох тижневих видань УНСоюзу – „Українського Тижневика" і „Свободи" – також можна вважати добрим.

Головний уряд прийняв бюджет на наступний рік, котрий передбачає 5,625,000 дол. як дохід, а 5,563,800 дол. як витрати. На сьогоднішній день УНСоюз має 48,536 членів.

Присутніми на зборах були предсідник УНСоюзу Уляна Дячук, заступник предсідника Стефко Куропась, заступник предсідника Аня Дидик-Петренко, головний секретар Марта Лиско, касир Стефан Качарай. Від Контрольної Комісії присутні були Василь Пастушок, Стефан Гавриш, Олександер Серафин, Ярослав Завійський і Мирон Грох. Від Радних присутні були Тарас Шмаґала-мол., Текля Мороз, Галина Колеса, Василь Шеремета, Василь Лучків, Стефанія Гаврилюк, Андрій Воробець, Євген Осціславський, Варка Бачинська, Андрій Скиба, Альберт Качковський і Рома Гадзевич. З почесних членів були присутні на зборах Марія Душник, Анна Гарас, Мирон Куропась, Тарас Шмаґала-старший. Також були присутні головний редактор „Свободи" Ірена Яросевич і управитель Союзівки Іван Флис.

Повний звіт зі зборів Головного уряду буде надрукований у „Свободі" в січні 2002 року.

Ірена Яросевич

За традицією, до початку зборів члени Головного уряду провели церемонію пошани біля пам'ятника Тараса Шевченка – патрона Українського Народного Союзу. Також за традицією, лише жінки – члени Головного уряду кладуть вінок до пам'ятника. Зліва: Галина Колесса, Стефанія Гаврилюк, Текля Мороз, Уляна Дячук, Марта Лиско, Аня Дидик-Петренко, Анна Гарас, Варка Бачинська, Рома Гадзевич, Марія Душник.

Помер Атанас Слюсарчук

Св. п. Атанас Слюсарчук

Сумна вістка поширилася по всьому Ворені й околиці, від хати до хати, серед приятелів та добрих знайомих Атанаса Слюсарчука (а друзів і знайомих у нього було багато, не тільки через працю, а й через активність як члена Пласту та діяча УНСоюзу): Атанас Слюсарчук помер 6 грудня 2001 року.

Народився Атанас Слюсарчук у Надвірній, Івано-Франківської області, 25 травня 1908 року, в багатодітній родині. Йому випало зазнати австро-угорської, польської, совєтської та німецької окупації в Галичині. Під час Другої світової війни він працював у державному ремісничому училищі у Станіславові (нині Івано-Франківськ), а 1943 року виїхав на студії до Відня. Ще перед виїздом до Відня він допоміг жидівській родині Філіпові та Янці Шехтер з донькою Барбарою врятуватися від знищення. Після війни родини Шехтерів і Слюсарчуків зустрілися в США і приятелювали до останніх років, а Шехтери склали письмову заяву, про те, що А. Слюсарчук ризикував власним життям, рятуючи їх від табору смерти.

Кінець Другої світової війни застав Атанаса Слюсарчука в Австрії. 4 роки він провів вже разом з дружиною Зіркою, з якою прожив понад 55 років, у Мюнхені в Німеччині, де, крім праці в американських казармах, закінчив студії УВУ, в якому в той час викладали видатні українські вчені.

1949 року Слюсарчуки переїхали до США, в Нью-Йорк, а після трьох місяців опинилися в Дітройті. Тут Атанас Слюсарчук 25 років працював друкарем в газеті „Фрі пресс". Він також залучився до суспільно-громадського та церковного життя: був одним із співзасновників пластової Станиці у серпні 1949 року, а наступного року був одним із пластунів, які інкорпорували Пласт в США. А. Слюсарчук був членом першої станичної ради, членом комітету, що купив у 1951 році пластовий будинок, заснував пластовий 174-ий Відділ УНС у 1960 році. Був господарським референтом, заступником станичного, організаційним референтом і референтом коляди в 50-их і 60-их роках. Про великі заслуги і плідну працю його в день похорону говорили начальний пластун д-р Любомир Романків та станична Марта Татарська.

Попри працю в Пласті, обов'язки у родині з двома дітьми, А. Слюсарчук був найактивнішим діячем УНС не тільки в Мишиґені, де він придбав сотки нових членів, а й під час відвідин доньки Ані в Европі, де придбав нових членів в Німеччині та Бельгії.

У 1994 році Атанас Слюсарчук був нагороджений від Американського національного братського конґресу як „Фратерналіст року". У 1998 році УНСоюз нагородив А. Слюсарчука відзнакою ім. о. Григорія Грушки за довголітню віддану працю. Крім згаданої діяльності, Слюсарчук допомагав численній родині в Україні, яку відвідав 1992 року, після півстолітньої розлуки 84-річним, з допомогою сина Марка. Як віруюча людина, допомагав українській церкві в США та Україні, щедро давав фінансові пожертви на різні громадські організації.

Атанас Слюсарчук залишиться в пам'яті всіх, хто його знав, людиною жертвенною, доброзичливою, сповненою любови, веселою й дотепною.

Й. С.

Відбулися збори Олбанської округи

ВОТЕРВЛІТ, Н.Й. – 10 листопада в приміщенні Українського клюбу відбулися організаційні збори однієї з найактивніших Округ УНС. У зборах взяло участь близько тридцяти союзовців.

Відкриваючи збори, голова Округи Микола Філь попросив присутніх вшанувати пам'ять трьох союзовців, які померли цього року в нашій Окрузі, хвилиною мовчанки, представив предсідника УНС Уляну Дячук, яка попросила присутніх вшанувати хвилиною тиші усіх, що загинули 11 вересня в Нью-Йорку, зазначаючи, що між жертвами були два члени УНСоюзу.

Присутні з увагою заслухали доповідь Уляни Дячук. Вона висловила признання у зв'язку з тим, що Округа придбала 27 членів в цьому році, і вийшла на перше місце з усіх 27 Округ. Доповідь У. Дячук охоплювала усі площини діяльности УНСоюзу, причини недоліків в організуванні нових членів. Вона поясни-

(Закінчення на стор. 13)

Учасники зборів Олбанської округи (сидять зліва): В. Літинський, П. Шевчук, У. Дячук, М. Філь, В. Дячук.

Об'єкт Божої...

(Закінчення зі стор. 1)

превелику любов, що нею Він нас полюбив" (Еф. 2:4).

Якби не Божа любов до нас, грішників, то ми не мали б жодного шансу на спасіння. Божа любов є незмінною: „Чи ж мати забуде своє немовля, щоб не пожаліти її сина утроби своєї? Та коли б вони позабули, то Я не забуду про вас" (Іс. 49:15).

Ніщо і ніхто не може розлучити нас від Божої любови: „...Ні вишина, ні глибина, ані інше, яке створіння, не може відлучити нас від любови Божої, яка в Христі Ісусі, Господі нашім" (Рим. 8:39). Божа любов є свята. Вона чиста від всяких власних інтересів. Суть її зацікавлення й мотивації – спасіння грішника.

Об'єкт Божої любови. Об'єктом Божої любови є людство. Божа любов є універсальною. „Так бо Бог полюбив світ..." – говорить про це. Слово „світ" вміщає в собі всіх людей від початку світу й до його кінця.

Божа любов нікого не виключає, незважаючи на духовне чи соціяльне становище людини. Цар Давид питає Бога: „Що таке людина, що Ти пам'ятаєш про неї?" (Пс. 8:5). Святе Писання відповідає на це питання, кажучи, що всі люди є грішниками: „Бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави" (Рим.3:23). „Усі повідступали, разом стали непотрібні, нема доброчинця, нема ні одного" (Рим.3:12). Чому Бог пам'ятає і любить нас? Він любить нас, бо Він є любов. Він любить нас, бо ми є вінцем Його створіння.

Бог любить нас, бо Він хоче допомогти нам вернутися до Нього й повернути нам усе те, що диявол вкрав від нас. Він любить нас, бо він хоче, щоб ми були з Ним тут і в вічності.

Наслідки Божої любови. Що Бог зробив і робить для нас, говорить про те, що Він любить нас. Тому, що Він нас полюбив, – Він послав Свого Сина Ісуса Христа на Голгофський хрест померти за нас. „Так бо Бог полюбив світ, що дав Свого Сина однородженого...". Безмежна Божа любов не пожаліла віддати найцінніше, що вона мала задля нашого спасіння.

Бог зробив усе, щоб нас спасти: „Любов Божа до нас з'явилася тим, що Бог Сина Свого Однородженого послав у світ, щоб ми через Нього жили" (1 Ів. 4:9). „А коли з'явилась благодать та людинолюбство Спасителя, нашого Бога, Він нас спас не з діл праведности, що ми їх учинили були, а з Своєї милости через обмиття відродження й обновлення Духом Святим" (Тит. 3:4-5).

Бог робить усе, щоб ми могли жити згідно з Його волею. Поперше, Дух Святий через Святе Писання відкриває нам волю Божу. По-друге, Він дає нам спроможність виконувати Його волю. Самі ми не спроможні ані пізнати волі Божої, ані жити згідно з нею. Христос сказав: „Без Мене нічого не можете чинити ви" (Ів. 15:5). Божа любов заготовила все для спасіння грішника, бо грішник справді нічого не міг зробити, щоб собі допомогти.

Ставлення людини до Божої любови. Людина може оцінити Божу любов й прийняти її, або може й відкинути її. На жаль, багато людей під час святкувань Різдва Христового й не згадають про Божу любов.

Оцінити Божу любов означає визнати свої гріхи, покаятися в них і залишити їх. Означає – прийняти Дар Божої любови – Ісуса Христа, як свого особистого Спасителя.

Оцінити Божу любов означає жити святим життям. Грішне життя людини є найбільшою невдячністю Богові за Його любов. Коли ми цінуємо Божу любов, – ми будемо старатися жити по волі Його.

Оцінити Божу любов означає, що ми будемо стараємося любити Бога: „Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією думкою своєю" (Мат. 22:37).

Оцінити Божу любов означає любити своїх ближніх. „Люби свого ближнього, як самого себе (Мат. 22:39). „І ми оцю заповідь маємо від Нього, щоб, хто любить Бога, той і брата свого любив" (1 Ів. 4:21).

Як доказ нашої вдячности Богові за Його любов до нас – любімо Його, – любімо наших ближніх.

З нагоди Свят Різдва Христового й Нового Року щиро вітаємо в любові нашого Господа Ісуса Христа наш любий народ в Україні та в діяспорі, – вітаємо всіх Вас, дорогі читачі „Свободи", і бажаємо Вам рясних Божих благословінь під час цих врочистих святкувань. Нехай наш любий Господь Бог щедро поблагословить Вас у 2002 Році.

Христос народився!
Славімо Його!

За Провід ВЄББ:
д-р В. Домашовець, почесний голова
д-р І. Ковальчук, голова
д-р Й. Іваськів, генеральний секретар
пастор **М. Якубович**, скарбник
Року Божого 2001

Колядники. Мал. Мирона Рижули

З нами Бог!

(Закінчення зі стор. 1)

ровизнань в спільних службах. Вислів „В Бога наше довір'я" набрав глибшого, поважнішого значення.

Ми шукали Божої присутности посеред нас. І вона проявлялася часто та виразно впродовж останнього року, навіть у звичайних подіях нашого щоденного життя. І хоч Бог так видимо присутній посеред нас, ми можемо не впізнати Його, коли ми занадто зайняті або не розуміємо важливости подій у Божих плянах.

Різдвяна містерія народження Ісуса у вертепі є пророчою для нас сьогодні. Господь народився у стаєнці, тому що для Нього не знайшлося місця у домі для гостей. Від самого початку свого життя на землі для Ісуса немає місця, ані притулку. Часто наше життя подібне до того переповненого заїзду. Ми дуже зайняті, перевантажені справами, і навіть подумки нам ніколи полинути до Христа. Навіть в наших добрих ділах ми не знаходимо інколи місця і часу для Христа.

Обтяжені різними потребами, ми нерідко неспроможні розпізнати важливість особистих подій у нашому житті. Власник гостиниці був несвідомий того, що відбувається. Важливі хвилини життя не проголошуються нам заздалегідь. Часто Бог промовляє до нашого розуму, до нашого серця у звичайних щоденних справах. А ми ж забуваємо, що Ісус є повсякчас поруч. Пригадаймо Його слова: „Істинно кажу вам: те, чого ви не зробили одному з моїх братів найменших – мені також ви того не зробили" (Мт. 25:45).

З нами Бог! Наше розуміння Божої присутности посеред нас вимагає змін у нашому житті. Наше радісне святкування народження Ісуса, Бога посеред нас, запрошує нас зробити місце для Ісуса Христа у нашому щоденному житті. Особлива Божа присутність в нашій рідній Українській Католицькій Церкві закликає нас до глибшої оцінки нашої Церкви, до самовідданішого молитовного життя, служіння та взаємодопомоги один одному. Наш відгук на страждання тих, котрі потерпіли в терористичному нападі, показує глибину нашої любови до всіх, співчуття засмученим, а це і є наслідування Христа, котрий допомагає немічним.

Коли ви збиретеся святкувати та прославляти народження Ісуса нашими чудовими традиційними колядами, будьте певні, що Бог любить Вас й є присутній між Вашими рідними. Підтвердіть Вашу любов до Бога та Ваше бажання посвятити Йому більше часу в щоденному житті, щоб краще розпізнати Його присутність посеред нас. Постановіть постійно виявляти свою віру участю в церковних відправах та в житті своєї парафіяльної родинної спільноти.

З нагоди празника Різдва Христового Ваші Владики в Митрополії Української Католицької Церкви в Сполучених Штатах Америки уділяють свої покірні апостольські благословення всім священикам, монашим спільнотам, семінаристам та всім віруючим. Ви займаєте особливе місце в наших серцях та в наших молитвах.

Христос Рождається!
Славімо Його!

† **Стефан,**
Митрополит-Архиєпископ
† **Василь**, Епарх Стемфордський
† **Михайло,** Апостольський адміністратор епархії св. Миколая
†**Роберт,**
Владика епархії св. Йосафата

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Академія на прославу Митрополита Шептицького

Митрополит Андрей серед українських дітей у Львові.
З архіву Ю. і Х. Навроцьких.

О. Кузьмович

НЬЮ-ЙОРК. – В неділю, 9 грудня, українська громада відзначила святочною академією 100-річчя введення Слуги Божого Андрея Шептицького на Митрополичий престол Української Католицької Церкви.

Після урочистої Служби Божої, яку відслужив парох УКЦ св. Юра о. Лаврентій Лавринюк, ЧСВВ, виголошуючи відповідну проповідь, Панахидою за Слугу Божого Андрея закінчилася ця частина відзначення важливого в житті Церкви ювілею.

Відтак більшість учасників цих святочних відправ у церкві перейшла в залю школи св. Юра, щоб взяти участь в академії, підготованій окремим комітетом під проводом о. диякона Юрія Малаховського. На ній був присутній Єпископ Стемфорської дієцезії Василь Лостен.

Після короткого слова о. диякона Ю. Малаховського, о. Л. Лавринюк, як господар свята, привітав Владику Лостена та усіх присутніх, закликаючи учнів школи св. Юра відмовити молитву.

„Благослови, душе моя, Господа" у виконанні хору „Думка" дало відповідний настрій святові, а підкреслив його ще ред. Микола Галів своїм словом про Слугу Божого Андрея, в якому особливо зупинився на молодих роках Митрополита та його твердому рішенні піти за душевним покликанням.

Широковідомий і улюблений серед публіки рецитатор І. Бернацький виголосив, як завжди, з особливим чуттям поезію, тим разом Й. Саєка, а концертові солісти взірцево вив'язалися зі своєї програми. Публіка почула молоду талановиту скрипальку Соломію Івахів, тенора Романа Цимбалу і сопрано Анну Бачинську у сольових точках та у дуеті, а також добре відомого ньюйоркській публіці піяніста Володимира Винницького, що виконав фантазію В. А. Моцарта і етюд Ф. Ліста.

Хор „Думка" під дириґентурою В. Гречинського виконав відповідні до академії пісні А. Веделя і Л. Бортнянського, а на закінчення – популярну „Молитву" із „Запорожця за Дунаєм", з солістом Р. Цимбалою. Хоча виконання концертової програми було бездоганне, можна було її дещо скоротити. Але публіка прийняла все ентузіястично, зі щирими оплесками. Шкода, однак, що учасниками цієї виняткової академії були тільки старші віком особи – не було в залі ані середньої ґенерації, ані молодої.

Усім нам відомо, що Слуга Божий Митрополит Андрей був ціле своє життя великим приятелем і добродієм української молоді та завжди хотів перебувати в оточенні дітвори чи молодих осіб. На жаль, ця молодь, а особливо пластова, до якої Митрополит Андрей мав особливу прихильність, була тільки на відправах у церкві св. Юра, але не взяла організованої участи в академії.

Зліва: Владика В. Лостен, о. Л. Лавринюк. Фото: О. Кузьмович

XVI Світовий конґрес СУМ

ЧИКАҐО. – Від 16 до 18 листопада ц. р. Осередку СУМ ім. Миколи Павлушкова відбувся XVI Світовий конґрес СУМ. У ньому взяли участь 72 делеґати зі США, Канади, Великої Британії, Австралії, України, Німеччини та Бельгії. Не змогли прибути делеґати з Арґентини і Франції. Конґрес проходив під гаслом „Шануй минуле – твори майбутнє!".

Голова Крайової управи СУМ в Америці Юрій Наконечний офіційно відкрив конґрес. Із привітами виступили – від Українського Конґресового Комітету Америки його президент, член СУМ Михайло Савків мол., колишній організатор СУМ у Венесуелі Осип Панчишин.

Зі звітом про діяльність впродовж п'яти років звітувала голова СУ СУМ Віра Гайдамаха. Були заслухані звіти інших членів управи.

Наступна сесія, 17 листопада, була присвячена цілоденній праці у комісіях, на яких делеґати мали можливість обговорити всі справи, які відносяться до Спілки. Звіти комісій були представлені на пленарних сесіях. Увечорі відбувся святковий бенкет в Українському культурному центрі з участю понад 300 гостей.

У неділю, 18 листопада, після представлення і схвалення резолюцій, XVI Світовий конґрес вирішив перенести осідок Світової управи до Нью-Йорку та обрав світові органи СУМ на 2001-2006 роки.

Зворушливим моментом було відзначення Залізним Хрестом Заслуги та грамотою Світової управи СУМ сл. п. Івана Скали, члена Осередку СУМ ім. Мирона Тарнавського в Пасейку, Н. Дж., США, за героїчний чин – рятування життя людей з нараженням власного життя на небезпеку під час терористичної атаки 11 вересня цього року. Делеґати вшанували героїчний чин та пам'ять покійного друга.

Зенон Коваль,
голова президії конґресу

Наукова конференція про ролю України

МЮНХЕН. – Німецька Академія політичної освіти у містечку Туцінґу, яке знаходиться в Баварії, організувала 26-28 жовтня міжнародну інформативну конференцію „Україна – міст до Заходу?". В конференції брали участь численні знавці української проблематики з Німеччини й України, представники урядів обох держав. Головну промову на форумі виголосив колишній міністер закордонних справ України Борис Тарасюк.

Програма конференції почалась 26 жовтня. Після привітання Генерального консула України в Мюнхені Георгія Косиха д-р Александер Котт з Берліну виголосив перший основний реферат „Актори в політиці України: президент, парлямент, партії". Проф. д-р Ґерґард Симон з відділення східньо-европейської історії Кельнського університету торкнувся теми вибору України між двома світами у доповіді: „Нова Україна – на шляху до Европи чи Росії?". Заступник голови Національної ради безпеки України Леонід Рожен представив тему „Роля політичної безпеки України", до якої в дискусії заняли становище полковник Аксель Кулєн з начального командування армії і д-р Лев Клепецький, Генеральний консул Російської Федерації в Мюнхені. Модератором дискусії був д-р Горст Денцер, директор Туцінґівського форуму.

27 жовтня учасники наукової конференції вислухали доповідь „Економічний розвиток України" д-ра Волкгарта Вінценца з мюнхенського Інституту Східньої Европи. У дискусійному форумі „Україна – місце економіки й інвестицій" під керівництвом інж. Ґерґарда Вільгельма з групи „Сіменс АГ", взяли участь Бернд-Йоахим Панце з Баварського міністерства економіки, проф. д-р Люц Гоффман, – директор мюнхенського Інституту Східньої Европи і Богдан Гороховський від Інституту наукових дослідів в Гале.

Доповідь „Принципи закордонної політики України" виголосив Борис Тарасюк. Олександер Кирилкин з „Інтерфакс-Україна" представив присутнім „Ляндшафт засобів інформації й інформативної політики України".

В дискусійному форумі під орудою проф. д-ра Ульриха Шваєра на тему „Культурні зв'язки між Україною і Німеччиною (Баварією) взяли участь радник посольства України в Берліні Лариса Хоролець, Петер Гілкес з Форуму праці „Україна" та Інституту Східньої Европи, д-р Отфрід Коціян з Буковинського інституту в Авгзбурзі, Іванна Коберник – кол. дорадник віце-прем'єра України, проф. Леонід Рудницький – ректор УВУ.

28 жовтня відбувся дискусійний форум з участю Бориса Тарасюка, Гільдебрехта Бравна – заступника-предсідника українсько-німецької парляментарної групи, Лариси Хоролець, д-ра Ебенгарта Гайкєна з Бонну – кол. амбасадора Німеччини в Києві, Бертольда Флієрла з Баварської державної канцелярії. Модератором форуму був д-р Петер Гількес.

Успіх конференції полягає в тому, що проблематика і важкий вибір України, яка знаходиться між двома світами, стає відомим західньому світові, який Україна все більше переконує у тому, що своєю культурою і ґеополітичним положенням належить до Заходу, до Европи, з якою вона і творить західню культуру.

Пресова служба УВУ

Півстоліття Пласту в Отаві

Новацтво і юнацтво Пластової станиці в Отаві зі своїми виховниками.

„Спогади соняшних днів"
Камінні дороги вели в невідоме,
Крізь пущі у реґіт вітрів,
У світ з батьківщини – а в серці горіли їм,
Спогади соняшних днів.

Олег Кандиба

ОТАВА. – Друга світова війна, яка змінила карту світу, вторгнулася в життя народів, в тому числі і нашого українського. З України виїхала найбільше національно свідома частина українського народу, а між ними і пластуни. У переселенчих таборах творили вони новацькі рої та юнацьки гуртки, гнізда і курені. Прибувши на нові місця поселення, вони відразу шукали зв'язків з іншими пластунами і пластунками і відновлювали свою діяльність. Добрим і цікавим прикладом цього є Пластова станиця в Оттаві, що 29 вересня 2001 року в приміщенні Конґресового центру, відзначила 50-ліття своєї діяльности. Організували вечір майже виключно вже друге і третє покоління народжених і вихованих поза Україною пластунів і пластунок. Моттом свята було строфа з поеми пл. сен. Олега Кандиби, написана ним спеціяльно з нагоди ювілею:

„Знай славне минуле, вдивись в майбуття,
І пірни у стихію віків,
А в серці твойому змагання запишуть теж
Спогади соняшних днів".

Це „славне минуле" передали короткими репліками, переплетеними прозірками, ведучі вечора ст. пл. Надійка Микитчук і Андрей Якубів. З них, присутні довідалися, що вже в квітні 1949 року Пластовий вісник подає: „В Оттаві заходами пл. сен. Іванни Худик (замужем – добродійка Лещишин) створилася Пластова група. В більшості це старші пластунки та юначки". Від подруги Іванки Худик привіт і короткий спомин на вечорі прочитала її внучка ст. пл. Андрея Фіґоль з Торонто.

Пластову групу доповнили інженери, лікарі і студенти, що приїхали з Оттави в пошуках за працею, або студіями, і включилися в пластову працю. Вітаючи станицю з 50-літтям, вони подали, що одним з перших були Софія і Ярослав Скрипники та Віра і Василь Кунди. У другій половині 50-их років в Оттавському університеті твориться славістичний відділ, а при ньому відділ україністики. Увага пластунів в Оттаві і тих, що приїхали на студії, звернулася на активну підтримку україністики та творення студентської громади, т. зв. Академічного клюбу, який розгорнув широку діяльність.

При кінці 50-их років до Оттави приїхали сім'ї з дітьми новацького віку і батьки під проводом Люби Качан організували два новацькі рої. Батьки, організовані в Пласт-прияті, становили сильну організацію. Приміщення для пластової домівки довгі роки знаходилося в готелі добродіїв Дмитра і Марії Решітників. Літні табори відбували на „Пластовій Січі" біля Торонто і в „Батурині" за Монреалем, брали участь в крайових та міжкрайових зустрічах в Скелястих горах в Альберті, в Манітобі „Шляхами піонерів", „На Вовчій Тропі" в Америці та остання Крайова пластова зустріч Канади 2000, була організована і переведена оттавськими пластунами. Славне минуле, показує постійний ріст від одного гуртка юначок до Пластової групи і аж до Пластової станиці, затвердженої Крайовою Пластовою Старшиною в 1965 році, яка тепер чисельно займає четверте місце в Канаді.

Від того часу з участю аж до нині Оттавська пластова станиця організує Дні в Оттаві з участю біля тисячі учасників міжкрайових пластових зустрічей, в століття Канади 1967 року (величава маніфестація під парляментом з участю прем'єр-міністра Пірсона, марш вулицями міста до Рідо Гол і зустріч з губернатором Миченаром), 75-ліття Пласту 1987 року (у маніфестації перед парляментом взяли участь голова ГПБ Василь Янішевський, міністер юстиції Рамон Гнатишин, представник лібералів Лойд Аксворті, представник міністерства багатокультурности Андрій Вітер та президент СКВУ Петро Саварин). Оттавські пластуни завжди були і є в аванґарді загальноукраїнських подій, від захисту політв'язнів в 60-их і 80-их років, підтримки Народного Руху за перебудову в 1989 році в їх змаганні за незалежність України, участи в підготовці до референдуму в 1991 році до корінної допомоги в поставленні посольства України в Оттаві. Пл. сен. Андрій Мончак коротко розказав про свою працю з Пластом в Україні, де він вже кілька років організує вишкіл юнаків „Золота булава".

Це все було подане присутнім на ювілеї в легкій формі з допомогою „співучих сеньйорів", які під супровід ґітари виконали пластові пісні. Юнацтво 101 куреня ім. Володимира Івасюка виконало гумористичну точку „Колись і тепер: Дрот 2001". Далі йшли привіти Начального Пластуна Любомира Романкова, амбасадора України д-ра Юрія Щербака (відчитаного радником посольства України в Канаді Андрієм Мостицьким) та присутнього на вечорі голови КПС Володимира Луціва з Торонто.

Станична Оттавської станиці Ліда Міґус представила гостей з-поза Оттави – голову КПС Володимира Луціва, члена Головної пластової булави Степана Корбутяка з дружиною Мартою з Вінніпегу, станичну Славку Шулякевич з Едмонтону, представників пластової групи в Калґарі ст. пл. Ніну Ільницьку і Романа Закалужного, станичного Торонто Богдана Колоса з дружиною і синами, заступника станичної Нестора Левицького з дружиною Катрусею і дочками з Монреалю, голову французьких скавтів оттавської округи М. Дениса Кадю з дружиною Шантал.

Організаційний комітет під керівництвом пл. сен. Романа Ващука намагався стягнути чим більше колишніх пластунів з інших міст і щоб імпреза була направду спогадами минулих соняшних днів, і це вдалося!

Юлія Войчишин

Фото: Пл сен. о. Андрій Онуферко

Чикаґо і Київ вже 10 років – міста-побратими

КИЇВ. – 12 жовтня Київський комітет „Міжнародної програми міст-побратимів Чикаґо" спільно з Київською міською державною адміністрацією провів прес-конференцію, якій передувало відкриття Програми споріднених шкіл на початку року у Чикаґо. За десять років партнерства Чикаґо та Київ встановили міцні та плідні двосторонні зв'язки у сфері економіки та торгівлі, освіти та медицини, спорту та культури. У своїй вітальній промові Наталія А. Яресько, член комітету, яка на прес-конференції представляла Чикаґо, підкреслила важливу ролю, яку відіграють братерські взаємини. Особливу увагу учасники прес-конференції приділили Програмі споріднених шкіл, про яку розповів начальник головного управління освіти та культури Київської міської державної адміністрації Борис Жебровський. На прес-конференції були присутні директори чотирьох середніх шкіл Києва, що побраталися з школами Чикаґо у рамках цієї програми. Програма була створена з ініціятиви голови Київського комітету Марти Фаріон і розпочалася з проведення благодійної акції, яку очолювали Патрісія Масків та Марша Пендер. Кошти від неї було використано для придбання комп'ютерів, факсів і копіювального обладнання для споріднених шкіл Києва. Забезпечення київських шкіл найсучаснішою технікою дозволить значно полегшити спілкування та обмін інформацією зі школами Чикаґо. Підкомітет з питань освіти Київського комітету очолює д-р Іванна Річардсон. Доброчинні внески до програми зробили компанії „Western Union", „Arthur Andersen", „Eastern Economist", журнал „Панорама", „Rotary" та „Rotary International". До місцевих спонзорів увійшли „Rotary One", „Selfreliance Ukrainian Federal Credit Union" і „First Security Savings Bank".

„Міжнародна програма міст-побратимів Чикаґо" – добровільна, неприбуткова організація, заснована у 1960 році. Розпорядженням посадника Чикаґо Річарда М. Дейлі у 1990 році її було засновано як муніципальну програму, місія якої полягає у сприянні розвиткові економіки, міжнародної торгівлі, культури та освіти з 23 містами-побратимами на благо міста Чикаґо.

Більш детальну інформацію про цю програму можна отримати на веб-сторінці www.chicagosistercities.org.

Інна Грабарева

Прем'єра вистави „Лев і левиця" в Києві

Р. Л. Хомяк

Цими днями в українській столиці відбулася культурна подія „вітчизняно-діяспорного" маштабу – без благословення Міністерства культури і мистецтв України, без спеціяльного фонду під парасолею Світового Конґресу Українців чи нашого рідного УККА.

Американка українського походження Ірена Коваль написала п'єсу, київський Молодий театр її поставив, запросивши до виконання головних ролей відомих в Україні акторів столичного Театру ім. Франка, - Поліну Лазову і Богдана Ступку. Прем'єра закінчилась оваціями і вигуками „Браво!". Майже усі київські газети вмістили рецензії. Незаперечний успіх!

П'єса, про яку мова, називається „Лев і левиця" – про великого російського письменника графа Лева Толстого і його дружину Софію; коротко кажучи, про „ікону", на яку з побожністю споглядають усі, хто здобував освіту в цій частині світу, але якого, зрештою, читають по всьому світі. Автор п'єси – Ірена Коваль, американка, яка вже декілька років живе то в Україні, то в Англії. Вона почала працювати над п'єсою зо шість років тому. Прем'єра англомовної версії п'єси відбулась ще в лютому 2001 року в Лондоні, а наступного року має увійти в програму радіодрам Бі-Бі-Сі.

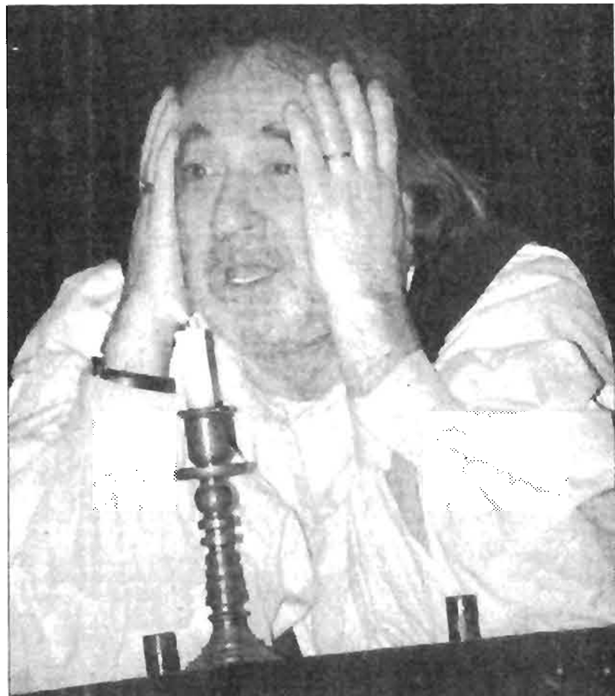
Молодий театр плянує поїхати з виставою по Україні, але „коронним номером" для всесвітнього українства було б повезти п'єсу до Москви і Санкт-Петербурґу в 2002 році, адже президент Путін – по-совєтськи назвав його „роком України в Росії". Це була б нагода показати, що ми можемо, і то про вашого, сусіди, генія.

Ірена Коваль не заперечує геніяльности світової слави письменника. Вона взялася за п'єсу під час своєї дослідницької праці над докторською дисертацією, перечитуючи щоденники Льва Толстого і його дружини.

Рецензент Дмитро Десятерик так написав про п'єсу Ірени Коваль в газеті „День" від 4 грудня: „Хтось із сучасників письменника сказав про те, що Лев Миколайович був людиною недостатньо розумною для своєї геніяльности. Ось саме такий Толстой і з'являється на сцені. Він – скандаліст, скупердяй, розпусник, мучитель своїх родичів. Його знайомі – сумнівні, а ідеї – хибні. Він зазнає життєвого і філософського фіяско, бо підходить до всіх речей, до всіх викликів реальности надто тривіяльно, часто – за чужими намовленнями". І таке, людське, світське подружжя Толстих показане на сцені. Але як показане!

„Лев і левиця" – це просто добрий театр: поєднання майстерної режисури Станіслава Мойсеєва, сценографії Володимира Карашевського, музики Юрія Шевченка, костюмів Олени Богатирьової – з п'єсою Ірени Коваль. (Це, до речі, її перша п'єса. В робочому варіянті вона назвала її „Поганські святі".

Нова назва, змінена в часі дискусій з режисером вдаліша.) У головних ролях – франківські зірки Богдан Ступка і Поліна Лазова. Вони обоє – досвідчені майстри сцени. Але п'єса сконструйована так, що понесе на собі й інших добрих акторів з такими ж режисером, сценографом, композитором. Для прикладу, сцена в якій герой пише і переписує свою „Анну Кареніну" триває не більше п'яти хвилин, але вона варта ціни квитка за цілу п'єсу. Л. Толстой втрачає контролю над вигаданою ним постаттю, це його страшить, і врешті він вбиває її під поїздом. Ірена Коваль цього не вигадала, але вона це вибрала, витягнула і драматизувала з записів у щоденниках. А таких сцен у п'єсі чимало. П'єса починається смертю Толстого і в ряді сцен, у зворотному порядку, доходить до вінчання Лева і Софії. Сценічне оформлення чорно-біле чи радше чорно-срібне, не перевантажене декораціями. В центрі сцени стоїть дзеркало-триптих, яке при відповідному освітленні або відбиває зображення, або через яке можна бачити те, що діється за ним, як у вікні. В одній сцені, на цьому ж дзеркалі герої також пишуть свої щоденники.

Богдан Ступка в ролі Лева Толстого.

Поліна Лазова в ролі Софії та Богдан Ступка – Лев Толстой.

Серед реквізиту є півметрова дзеркальна куля – як у ньюйоркських „давтавнських" бенкетних залях. Куля то гойдається на шнурку над сценою, то її котять актори по підлозі сцени для підкреслення діялогів.

Вистава „Лев і левиця" – подія в культурному житті України (але також і діяспори, бо саме „одна з нас" її створила, а „вони" поставили.) Але її не усі однаково сприйняли: чимало глядачів, як і рецензенті, з одної сторони виявляли задоволення з побаченого, а з другої – висловлювалися на зразок: „Але як так можна про великого генія!".

Дарма, що все це думав і писав сам геній і його дружина; дарма що Ірена Коваль переконує кожного, що вона високо цінує великого письменника світової кляси і серйозно, по-вченому вивчає його творчість. Деякі російськомовні глядачі у своїх тихих коментарях навіть натякали, що це ще одна українська затія проти великої російської культури. Мимоволі приходить на думку недавній фільм „Shakespeare in Love", який втішається високою популярністю, але тяжко повірити, що, побачивши його, хтось вже не захоче піти на „Ромео й Джулієту", або „Короля Ліра", або не перечитає вкотре шекспірових сонетів.

„Смолоскип" першим підтримав українських правозахисників

Осип Зінкевич

КИЇВ. – У 1975 році відбулась Гельсінська конференція у справі безпеки і співробітництва, на якій Гельсінський заключний акт підписав уряд СРСР, але не підписав уряд УРСР. У цей час, після масових арештів в Україні, на Захід не проривалися майже жодні українські самвидавні матеріяли. Порівняно з росіянами становище українців було значно гірше: у Москві виходила нелеґальна „Хроніка поточних подій", тоді як випуск „Українського вісника" Вячеслава Чорновола призупинився через його арешт. Російських дисидентів влада виселяла на Захід, а українців засуджувала до тривалого ув'язнення. Україна була ізольована від західного світу.

У травні 1976 року в Москві була створена Московська Гельсінська група сприяння, яку очолив Юрій Орлов. Водночас деякі найсильніші українські політичні партії західньої діяспори засуджували Гельсінські угоди, а згодом повели у своїй пресі непримиренну кампанію проти Української Гельсінської групи і її діячів.

Засновники Української Гельсінської групи на чолі з Миколою Руденком напевно знали, що застосувати Гельсінські угоди в Україні та інших республіках СРСР неможливо, але й усвідомлювали історичну важливість Гельсінського акту як основи у боротьбі за людські і національні права кожного поневоленого народу.

Керуючись цими мотивами, з ініціятиви „Смолоскипа" вже через два тижні після створення у Києві Гельсінської групи, 23 листопада 1976 року, у Вашінґтоні був створений комітет Гельсінських гарантій для України на чолі з президентом „Смолоскипа" д-ром Андрієм Зваруном. Членами цього комітету стали представники українських правозахисних комітетів східної Америки.

Виходячи з позицій леґальности, законности й конституційности, Українська група була від самого початку відкритою, а не підпільною. Посилаючись на документи Гельсінських угод, вона хотіла бути леґальною і юридично законною структурою.

Українська Гельсінська група у своїх зверненнях, листах до держав Заходу домагалася участи України в усіх міжнародних конференціях, безпосередніх культурних і наукових зв'язків з усіма країнами світу, права на еміґрацію, відкриття України для представників міжнародних засобів масової інформації, ліквідації смертної кари, виступала за рівноправність всіх народів СРСР, засуджувала русифікацію, як злочин проти особи і народу.

Виходячи з цих вимог Української Гельсінської групи, Комітет гельсінських ґарантій для України у Вашінґтоні прийняв їх як свої, і обстоював перед західнім світом. Комітет гельсінських ґарантій, спільно з видавництвом „Смолоскип", переклали на англійську мову всі меморандуми Української Гельсінської групи, які були опубліковані у збірниках Гельсінської комісії Конґресу США і доведені до відома всіх урядів західніх держав, котрі підписали Гельсінські угоди.

(Закінчення на стор. 13)

Про перепис населення в Росії 2002 року

Однією із найважливіших подій для української діяспори в Російській Федерації є перепис населення, який запланований на жовтень 2002 року. Останній перепис, який відбувся ще за часів Радянського Союзу в 1989 році, показав, що в Російській Федерації проживає 4.6 мільйона українців. Однак урядові чиновники в Росії визнають, що українська громада в Росії була значно недорахована. На це склалося багато причин, починаючи з браку національної свідомости частини української меншини, а кінчаючи на умілому психологічному натиску з тим підходом, що „ми всі – брати".

Сьогоднішня Росія претендує бути демократичною державою. Проте у цій державі дискримінують українське православ'я і католицизм. Більшість районів в Російській Федерації дозволяють реєструвати Римо-католицьку і Протестантську Церкви, однак ще не зареєстровано жодної Української Православної Церкви Київського Патріярхату чи Української Католицької Церкви. Навіть враховуючи недоліки перепису 1989 р., українці в Росії є другою найбільшою етнічною групою. Українці знаходять себе у визначних, але постійно підлеглих урядові позиціях, що створює оманливе уявлення, нібито українці мають вплив на урядові структури і політику держави. Хоча російський закон дозволяє етнічним меншинам доступ до урядового радіо і телебачення, але мало що з того використовується на місцевих рівнях. Російський закон також дозволяє етнічно-мовні кляси, якщо 25 батьків цього домагаються. Однак на практиці це рідко виконується. На жаль, багато провини в цьому є з боку самих українців як етнічної меншини, яка цими правами не користується. Чому українці не домагаються своїх прав? Тому що в них закорінене поняття „меншого брата".

Усвідомленню того, що українці не є росіянами, сприяло утворення незалежної Української держави. Світовий Конгрес Українців намагається створити мережу української світової діяспори, яка наразовує близько 20 мільйонів населення, і цим підвищити її національну свідомість. Надійшов час для всіх українців у Росії, щоб вони були визнані як окрема нація і могли в повному обсязі увійти у світове українство, як рівноправні громадяни, які дотримуються права Російської Федерації.

СКУ зі своїми складовими організаціями у США, Канаді, Південній Америці, Західній і Східній Европі, Азії і Австралії закликає, щоб наші брати і сестри в Російській Федерації визнали себе невід'ємною частиною української світової діяспори і, щоб їхні почуття та відданість належали обом країнам, – одній, в якій вони проживають і виховують своїх дітей, та другій, яка є батьківщиною їхніх предків і яка тепер є вільною та незалежною. Майже 200 країн світу визнали українську самостійність і встановили дипломатичні взаємини з Україною. Всі західні країни з українськими меншинами, включаючи США і Канаду, визнають, що їхнє населення становить мозаїку національностей, в якій український вклад був і буде продовжуватися як знаменний і важливий. Росія стане більш демократичною, коли визнає своїх жителів як відданих громадян з чіткими характерними рисами. Ми заохочуємо українців в Росії зробити все можливе, щоб вони були порахованими як українці.

Аскольд Лозинський,
президент СКУ
Віктор Педенко,
генеральний секретар

„Смолоскип"...

(Закінчення зі стор. 12)

Багато документів Гельсінської групи були видані окремими книжками українською і англійською мовами. Члени і представники Комітету гельсінських ґарантій, українці, громадяни США, брали участь у багатьох міжнародних Гельсінських конференціях, були перекладачами для членів Української групи, які опинилися на Заході, згодом доповнювали і поширювали діяльність Закордонного представництва групи, яке було створене у США у 1979 році.

Безкорисливо працювали, виступали, а деякі були арештовані й депортовані урядом Юґославії – Андрій Зварун, Уляна Мазуркевич, Андрій Фединський, Ігор і Божена Ольшанівські, Андрій Каркоць, Юрій Саєвич, Дарка Стець, Ігор Кошман, а також Орест Дейчаківський з Гельсінської комісії Конгресу США.

Великою була особиста самопожертва голови Гельсінської групи Миколи Руденка, його дружини Раїси і всіх членів групи. Ці люди не могли мовчати в час, коли правопорушення стали нормою радянської влади в СРСР.

Діяльність цих самовідданих і жертовних людей була наступним щаблем, подвигом у боротьбі за свободу і незалежність нашого народу. Українська Гельсінська група на першому місці ставила національне питання нашого народу, яким нехтували тоді і яким нехтують ще й сьогодні у нашій, вже незалежній, державі. Ці позиції Української Гельсінської групи стали причиною жорстокої розправи радянської влади з її членами, а сьогодні є причиною того, що влада України не визнає Українську Гельсінську групу, відмовляється створити гідні умови життя для людей похилого віку, за якими десятки років страждань.

В Україні п'ята і десята річниці створення Української Гельсінської групи не мали жодного відзначення. Зате США устами свого Президента Рональда Реґана проголосили 9 листопада 1982 року Днем української Гельсінської групи.

29 жовтня 1981 року Сенат Канади, 25 серпня 1983 року Сенат Австралії і 6 травня 1986 року Сенат США прийняли спеціяльні резолюції, якими відзначали діяльність Української Гельсінської групи. 10 листопада 1986 року було відзначено 10-ту річницю групи під час Гельсінської конференції у Відні під керівництвом американського конгресмена Стенлі Гоєра, з виступами представників Закордонного представництва Гельсінської групи Надійки Світличної і Леоніда Плюща, голови московської групи Юрія Орлова, члена литовської групи Томаса Венцлова, представників „Смолоскипа" Андрія Сороковського і СКВУ – Христини Ісаїв. Тим часом в Україні ще й до сьогодні не відзначено жодної річниці Української Гельсінської групи, не вшановано на державному рівні її засновників і членів.

Ми, представники громадськости, схиляємо наші голови перед засновниками і членами Української Гельсінської групи, їхніми родинами, з подякою за мужність, за вклад у здобуття незалежности України.

Відбулися...

(Закінчення зі стор. 8)

ла нові асекураційні пляни, які Союз увів недавно в життя, зупинилася над проблемами, пов'язаними з наступною конвенцією. Багато уваги було присвячено Союзівці та її проблемам.

Після доповіді Уляна Дячук відповіла на запитання, які поставили М. Савків, А. Білинський, М. Філь, Р. Ракочий та інші.

Смачною перекускою, яку приготували М. Філь. Т. Кривулич, М. Савків, Т. Шевчук і О. Зендран, закінчено річні організаційні збори.

В. Літинський

На Львівщині розвиватимуть туризм

ЛЬВІВ. – Влада розраховує на великі чужоземні інвестиції в туристичне підприємництво. Тільки за останні дев'ять місяців цього року Львівщину відвідали близько 85 тисяч туристів. Як повідомив 10 грудня заступник губернатора Львівської области з питань туризму Богдан Матолич, з наступного року в області впроваджуватимуть промисловий, релігійний та сентиментальний види туризму. Тим паче, що для розвитку промислового туризму, який не практикується в Україні, незабаром з'являться передумови. Йдеться про заплановане закриття семи шахт Львівсько-Волинського вугільного басейну, які згодом плянують показувати туристам. Підприємницькі кола Австрії, Німеччини та Румунії готові підтримати агротуризм, вклавши гроші в будівництво баз відпочинку в сільській місцевості. А для покращення інфраструктури Львівщини, зокрема системи міжнародних транспортних перевезень, китайські підприємці добудовуватимуть у Стрию нове летовище „Львів-2".

УНІАН

МИКОЛАЇВ. – Уже шість років в обласному центрі діє унікальний самодіяльний гурт – „Євшан-зілля", основою якого є діти-сироти, котрими опікуються бабусі, дідусі чи близькі родичі. Організувала ансамбль директор Центру відродження національної культури Півдня України Галина Антоненко. Ансамбль виступав на Закарпатті, у Львові, Вінниці та інших містах. Художній керівник ансамблю Марія Ярошевська – учитель музики. Недавно кожній дитині було вручено срібний ланцюжок і хрестик, куплені на добродійну пожертву гостя з Америки – Юліяна Котляра (на фото – посередині).

Олександра Ментель

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Львів'яни співали в Америці

У багатьох містах США побував ансамбль духовного співу львівської місії „Світло спасіння“. Останній його виступ перед поверненням в Україну відбувся 1 грудня в Українській Євангельській церкві міста Юніону, Н. Дж. На світлині: солістка, випускниця Львівської консерваторії Наталя Денисюк (друга зліва) пастор Володимир Цебуля (четвертий зліва) і гості громади – Богдан, Наталя, Руслана і Андрій Курпіти, праворуч – керівник місії Ігор Кіт і його дружина Олеся. Касети і диски ансамблю (за 5 і 10 дол. з пересиланням) можна замовити за адресою: Peter Bukovsky, 124 Curtis Rd., Hilton, NJ 14468. Тел.: (716) 392-2662.

Книжки надіслані до „Свободи“

Ірена Баєр-Фаркавець. „Крокодил у краватці їсть кавун у коробці“ – хрестиківки для дітей і молоді. Книжка для українських дітей, щоб допомогти їм у вивченні української мови, а зокрема тим, які живуть і народилися поза Україною. Видавництво „Колосок“, Торонто, 2001 рік.

Марта Тарнавська. „Ключі до царства“ – серія „Українська модерна література“, заснована 1996 року. Книжка з культурології віддзеркалює глибоку обізнаність авторки з англомовною літературною українікою останніх десятиліть. Видавництво „Гелікон“, Київ, 2001 рік.

Пласт Фонд Начального Пластуна Л. Романкова 29 курінь УСП-УПС „Сіроманці“. „Джерело“, пластовий співаник. Зібрав і упорядкував пл. сен. Юрій Леськів, СМ. Видавництво „Місто НВ“, Івано-Франківськ, 2001 рік.

Виставка „Обличчя XX століття“

МЮНХЕН. – Під патронатом Українського Вільного Університету і Товариства „Україна“ для поширення і сприяння української культури від 26 жовтня до 2 листопада у Німеччині проведено виставку фотографій молодого київського мистця Сергія Чередниченка „Україна: обличчя XXст.“. На вернісажі, який відбувся 26 жовтня, ректор УВУ Леонід Рудницький, відкриваючи виставку, сказав що фотографії С. Чередниченка – це дзеркало нашої доби.

Сергій Чередниченко народився 14 вересня 1962 року, у 1986 році закінчив політехнічний інститут, після чого став науковим співробітником у дослідних ляболаторіях Київського політехнічного інституту. Від 1982 року С. Чередниченко почав активно займатися фотографією, у 1993 році здобув перше місце на конкурсі в Швеції, мав виставку в „Українському домі“ у Києві.

Пресова Служба УВУ

Збірка „Мамині квіти“

Недавно вийшла друком у місті Фастові, на Київщині, збірка поезій під заголовком „Мамині квіти“. Авторкою цих віршів є поетка Світлана Жук, за фахом – учителька біології. Її вірші, переповнені любов'ю до української природи і України присвячені пам'яті матері. Голова Фастівської районної ради А. Поканевич у зверненні до читачів пише: „Пропоновані твори – це сповідь людини, що понад усе цінує свою Батьківщину, те життєдайне джерело, що дає наснагу на нові життєві кроки“. У збірці маємо вдумливі вірші, які описують природу чотирьох пір року, а також три інші частини під заголовком: „Мово моя“, „Земля берегинь“ і „Школярик“. У збірці, крім віршів, присвячених природі, зокрема квітам, є також патріотичні поезії „Василю Симоненку“, „Ліна Костенко“, „Олена Теліга“, а також вірші для дітвори „Святий Миколай“ та інші.

Ця зворушлива збірка поезій підбадьорює нас, у діяспорі, що в центральних землях України живе дух любови до рідного краю і що наше критичне наставлення до ситуації в Україні є, подекуди, перебільшеним.

Для зацікавлених подаю адресу поетки: Україна 08520, Київська область, Фастівський район, селище Борова, вул. Театральна, 15а, кв.5, Світлана Жук.

Олег Волянський,
Кергонксон, Н. Й.

Хор „Дніпро“ з Едмонтону.

ЕДМОНТОН. – У неділю, 28 жовтня, в церкві „МекДугал Юнайтед“ хор „Дніпро“ під диригентурою Марії Дитиняк виступив з осіннім концертом української народної пісні. Категорія обрядових пісень, які виконав хор, охоплює коляди, щедрівки, веснянки, русальні і купальські пісні. Разом з хором виступили солісти Ірина Федеркевич, Дарця Роланд, Любомир Пастушенко, Олеся Талпаш, Лілея Волянська, танцюристи „Коперуш“, тріо „Перлини“ – Мирослава Загарія, Леся Чумер, Олеся Талпаш. Далі були пісні про кохання, залицяння і сватання, радість і горе (дуети Леся Чумер і Тарас Закордонський, Любомир Пастушенко та Іван Зінчук, соліст Омелян Грох та ін.). Хор співав також жартівливі пісні, були виконані танцювальні пісні-вечорниці – солісти Сузана Романюк, Уляна Канівець, Іван Зінчук, коломийки танцювали Ганна і Василь Канівець, інструктори і хореографи танцювальної школи „Коперуш“. Акомпаньяторкою концерту була Ірина Тарнавська. Такою програмою хор „Дніпро“ представив своїм слухачам частку українського народного музичного мистецтва, яка віддзеркалює історичний шлях нашого народу.

Олеся Талпаш,
хористка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

MICHAEL KLOSE
FLORIST
FUNERAL DESIGNS & BRIDAL BOUQUETS A SPECIALITY
42 AVE. B, N.Y.C. 10009
bet. E 3 & E 4 St.
WE DO NOT GIVE COMMISSIONS to FUNERAL HOMES

BOB KLOSE
Prop.
Tel.: (212) 673-2960

THE WASHINGTON GROUP
An Association of Ukrainian-American Professionals, who live throughout the United States and in several countries of the world, extends its warmest wishes to the entire Ukrainian-American community

Merry Christmas and Joy, Peace and Prosperity in the New Year

Visit our website: www.TheWashingtonGroup.org

Ihor Kotlarchuk, President
Anya Silecky, Vice-President
Volodymyr Yakymets, Secretary
Roman Stelmach, Treasurer

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІЇ НЬЮ-ЙОРКУ

ВІТАЄ

ВСІХ СВОЇХ ЧЛЕНІВ І УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ

З НАГОДИ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і НОВОГО РОКУ

Вітаю рідних, приятелів, товаришок, товаришів і знайомих

всім кріпкого здоров'я, радости і всього добра найщиріше бажаю!

Веселих Свят і Щасливого Нового Року!

ВОЛОДИМИРА ТЕСЛЮК

Веселих Свят і Щасливого Нового Року
Родині, Приятелям і Пацієнтам
— *бажає* —
д-р Омелян Коцопей з дружиною Ерікою та синами Андрійком і Петром
1106 South Broad St., Trenton, NJ 08611 • (609) 393-6891

ДОСТОЙНИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ і ПРИЯТЕЛЯМ епохального діла Енциклопедій Українознавств

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та кращого НОВОГО 2002 РОКУ
— *бажає* —
ФУНДАЦІЯ ПРИЯТЕЛІВ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ, Інк.
71 Collinwood Rd., Maplewood, NJ 07040

Христос Рождається!

УКРАЇНСЬКА ШКІЛЬНА РАДА
— *вітає* —

З Різдвом Христовим
та Новим 2002 роком

Ієрархів та Духовенство Українських Церков, наші шкільні, молодечі та громадські організації та весь український народ на рідних землях та на поселеннях!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— *бажає* —
ПЕТРО і ЛЮЦИНА КУПЕР з дітьми КАСЕЮ і МАРКОМ

B & B MEAT PRODUCTS, Inc.
168 Bedford Avenue Tel.: (718) 388-2811 Brooklyn, NY 11211

З різдвом Христовим
і Новим Роком
бажаємо всім нашим приятелям всього найкращого

ЛЮБА і РОМАН ГАЛІБЕЙ

Христос Рождається
Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року!
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
- *бажає* -
ВАСИЛЬ ЧОЛАК
ФІРМА „КАРПАТИ" • Тел.: (718) 937-6821

ПОДЯКА

Щойно повернувшись додому після 30-денного подвійного перебування в шпиталі з причини тяжкої операції з непередбаченими комплікаціями та не маючи фізичної змоги вислати багатьом і кожному зокрема – родичам, приятелям, знайомим та читачам – окремі листи подяки за їхні молитви і листовні та телефонні побажання з видоровленням, – тут висловлюю свою щиру вдячність через пресу:

ДАЙ, БОЖЕ, ВАМ УСІМ ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я НА ДОВГІ ЛІТА!

ІВАН ОВЕЧКО
Аврора, Кольорадо

ВИСТАВКА ВИШИТИХ ІКОН

о. д-ра ДМИТРА БЛАЖЕЙОВСЬКОГО

неділя, 6 січня 2002 р.

НА СОЮЗІВЦІ

перед традиційною Святою Вечерою.

Появилася книга

проф. д-ра **Юрія Кульчицького**

ШАБЛІ З ПЛУГІВ

Український повстанський Рух у Визвольних Змаганнях

Львів, Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2000, ст. 260.

Книга поміщує слідуючі розділи

I ПРИЧИНИ ПОВСТАНСТВА В УКРАЇНІ
II ПОЧАТОК ПОВСТАНСТВА
III АНАРХІЯ, ОПОРТУНІЗМ АВАНТЮРИЗМ
IV ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОГО ПОВСТАНСЬКОГО РУХУ
V ВІЙНА ПРОТИ „ЧЕРВОНИХ ТА БІЛИХ БОЛЬШЕВИКІВ“
VI ДОРОГА НА ГОЛГОТУ
VII КООРДИНАЦІЯ, КОНСОЛІДАЦІЯ І ПРОДОВЖЕННЯ ПОВСТАНСЬКОГО РУХУ

Додаток: Головний Отаман Симон Петлюра і погроми

Книжка в твердій оправі, коштує 20 дол. включно з пересилкою.

Замовляти у:

G. KULCHYTSKY, 7709 DOGWOOD LN., PARMA, OH 44130
TEL.: (440) 884-5577

ПОВІДОМЛЕННЯ для ЧЛЕНІВ УНСоюзу

Просимо звертатися до секретарів відділів в справі Вашого забезпечення в УНСоюзі чи в справах додаткового забезпечення.

Головна Канцелярія відповідає на всі питання про вплати вкладок, тому що секретарі не збирають вкладок.

Український Народний Союз і відділові секретарі все готові служити членам.

Опитник радіо "Голос України"

Редакція радіо "Голос України" постійно старається підвищити якість радіопередачі. Для нас дуже важливо знати Вашу думку, Вашу оцінку нашої роботи. Заповніть, будь ласка, даний опитник і надішліть його на адресу:
Voice of Ukraine, PO Box 7321, North Arlington, NJ 07031.

Надіславши даного опитника Ви отримаєте шанс виграти аудікасету (або компакт-диск) із записами найкращих українських народних пісень.

Приз отримають п'ять осіб, котрі першими надішлють заповнений опитник та п'ять осіб, котрі найдетальніше висловлять свою оцінку та побажання.

Радіо слухаю: кожної суботи ☐ раз у місяць ☐ час від часу ☐

Про радіо дізнався: із реклами в газеті ☐ друзі сказали ☐

Радіо слухаю щоб дізнатися: про новини в Україні ☐ про події в українській громаді ☐ послухати музику ☐ послухати діалоги ☐ послухати інтерв'ю із політиками з України ☐ Інше________

Найважливішими складовими радіо мають бути: (Використовуйте бальну систему, де 10 - найвища оцінка, 0 - найнижча) новини України __ новини громади __ музика, пісні __ радіо-діалоги __ конкурси __ інше______

Ваша оцінка радіоведучому "Голосу України": добра ☐ задовільна ☐ погана ☐

Ваші зауваження що до якості мовлення радіоведучого ________

Ваша оцінка музики та пісень, що звучать на хвилях радіо "Голос України" (Описати, що подобається, що не подобається) ________

Запропонуйте тему радіо-діалогу і кого можна запросити до розмови. ________

Найважливіші українські організації США, що потребують висвітлення на радіо. ________

Ваші інші пропозиції та ідеї, як зробити радіопередачу змістовнішою і цікавішою ________

Ім'я, прізвище________

Адреса________

Місто________

Штат, поштовий код________

Телефон________

Прибули до США: до 1950, ☐ у 1951 - 1970рр ☐ у 1971 - 1989рр ☐ у 1990 - 1997рр ☐ у 1998 - 2001рр ☐

У США живете: постійно ☐ на заробітках ☐ гостюєте ☐

Освіта: средня школа ☐ початк. вища ☐ вища ☐

Якість прийому радіо "Голос України" у вашій місцевості: добра ☐ середня ☐ погана ☐

Якщо бажаєте додатково висловитися або оцінити роботу радіо "Голос України", можете написати свої думки на окремому листку паперу і надіслати разом із опитником.

НЕЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, ЗВІДКИ МИ, ВСІ МИ ВІДЧУВАЄМО ГОРЕ З ПРИЧИНИ ТЕРОРИСТИЧНОГО НАПАДУ НА „WORLD TRADE CENTER"

Є особи, які знають Вашу мову і можуть вам допомогти, незважаючи на Ваше походження чи релігію:

Якщо Вам потрібна охорона до школи, крамниці чи куди-небудь:
- **Телефонуйте на число: (718) 643-8000 – Arab–American Family Support Center**

У юридичних справах, коли на вас напали або пограбували:
- **Safe Horizon Crime Victim Hotline: 800-621-HOPE (4673)**

Щоб опротестувати злочини проти „Sikhs" або ін.
- **(212) 894-3572 додаткове число (3603) • www.sikh.org/hatercrime**

Щоб опротестувати расову чи релігійну дискримінацію, телефонуйте на поліцію:
- **1(888) 440-HATE (4283), або US Commission on Civil Rights (800) 552-6843**

Якщо ти втратили близьку особу в терористичному нападі:
- **The Family Assistance Center at Pier 94 (877) 746-4987**

Допоможуть Вам перекласти і заповнити формуляри відносно відшкодування:
- **The New York Immigration Coalition (212) 627-2227**
- **Програма адвокатів (Trial Lawyers Care program) (888) 780-8637**
- **Community Service Society of New York (212) 614-9441**

Підтримку для молодих вдовиць і вдівців, які втратили своїх чоловіків або дружин в терористичному нападі, пропонує:
- **Інтернетова сторінка www.youngwidow.com**

Якщо Ви втратили працю внаслідок терористичного нападу:
- **New York City Central Labor Council (800) 506-0036**
- **Twin Towers Job Link Hotline Center, 168-46 91st Ave., Jamaica. Qveens: (718) 557-1332**

Якщо внаслідок терористичного нападу потерпів Ваш бізнес:
- **The Economic Development Corporation (718) 630-2457**
- **Особисто зголошуватися на адресу 110 Maiden Lane (долина Мангеттену)**
- **Питання відносно забезпечень: (212) 626-7373; (800) 339-1759**

Якщо Вас цікавлять ваші права як імігранта:
- **The American Civil Liberties Union: (212) 549-2500**
- **National Lawyers' Guild: (212) 627-2656**

Щоб дістати більше інформації про „сибірку":
- **The Center for Dicease Control: (800) 311-3435; (888) 246-2675 • www.cdc.gov.**

Червоний Хрест видав спеціяльну брошуру:
www.redcross.org/news/ds/0109wtc/anthrax/anthraxbro.pdf

Якщо хочете допомогти іншим у своїй громаді:
The New York City Central Labor Council потребує двомовних добровольців (212) 685-9552

Оголошення оплачене щедрою підтримкою Independence Press Association, New York і September 11th Fund.

• РОЗШУКИ •

Розшукую рідних **ТИМЦЯ ІВАНА МАКСИМОВИЧА**, його братів і сестер і їх рідних: **ТИМЦЯ МИХАЙЛА, МИКОЛУ, МАРІЮ (БІЛЬМАН), АННУ (БІЛЬМАН)**, які до виїзду в Америку проживали **Польща, Любачівський повіт, с. Башня Дільна.**
тел.: (201) 960-5356 Кривуцька Люба

• ПРАЦЯ •

Чоловік з України, 50 років, шукає працю помічника столяра, муляра, водопровідника, механіка, господарську або будь-яку іншу.
Тел.: (718) 853-1980 Артем

• НА ПРОДАЖ •

Корисне капіталовкладення у вічнозеленому Тексасі, 10 квартир (всі винаймлені) разом із одноповерховим будинком. 1 акр землі. Прихід 35 тисяч на рік. Ціна 207,000 дол.
Тел.: **(979) 743-4336**

Потрібна українка (не куряща) до опіки над старшим чоловіком у Нортпорті, Фла. Вимагане варення і чищення.
Тел.: (973) 822-3398
або (941) 429-1391

• РІЗНЕ •

Продаю лікарства від різних хворіб: серцево-судинної системи, травлення, печінки, алергії, заспокоюючі, антибіотики, проти болі, мазі, уколи та інш. Висилаємо до всіх стейтів.
Тел.: (718) 645-3037

Український Народний Союз пошукує осіб зацікавлених продавати життєве забезпечення (страховку). Вимагаємо знання англійської мови та професійного вишколу (ліцензії). Платимо комісове на рівні з американськими установами, та даємо списки проспектів. Зацікавлених просимо звертатися на тел.
(973) 292-9800
додатковий 3018

Св. п. Марта Липа-Гуменецька

Ділимося з нашою медичною громадою та усіма читачами, що 6 листопада цього року померла у Львові, по тяжкій недузі, гідна дочка свого батька, інж. Марта Липа-Гуменецька.

Була вона співавтором найкращої книжки про життя і творчість д-ра Юрія Липи, що її видала Лікарська комісія НТШ у Львові в цьому році як „Лікарський збірник на пошану Юрія Липи". Там надруковані її три статті: „Основні напрямні виховання державницької молоді – еліти України, простежені у працях та організаційній діяльності Юрія Липи", „Юрій Липа та Євген Маланюк – Каліш-Подєбрадський відтинок листування (1923-1928 рр.)" та спомин „Слово про батька".

Св. п. Марта Липа-Гуменецька була за фахом інженером-хеміком і технологом, а водночас досліджувала історію українського національного визвольного руху, зокрема життя і творчість її видатного батька, славної пам'яті д-ра Юрія Липи.Марта Липа-Гуменецька народилася 31 січня 1943 року у Варшаві в родині д-ра Юрія і Галини (Захарясевич) Лип. Влітку 1943 року родина переїхала в Україну, до м. Яворова. Після другої окупації Галичини московськими військами Юрія Липу жорстоко замордовали енкаведисти 20 серпня 1944 року. Його дружина Галина із старшою дочкою Іванкою втекла до Львова, там вони переховувались у знайомих, а молодшу дочку Марту взяла на виховання родина директора школи (Павло і Софія Дубики). Згодом Марта перейшла під опіку старшої дочки Дубиків – Люби Дубик-Грицунь. Середню школу закінчила в 1959 році у містечку Красне біля Львова.Вищу освіту отримала у Львівському Політехнічному інституті, за фахом працювала на інженерних посадах системи „Нафтохім", згодом в Академії Наук України, у Львівському Відділенні фізичної хемії. З 1989 року почала займатися літературно-публіцистичною діяльністю та пошуковою працею в архівах Києва, Харкова, Львова, Одеси, Варшави, Познані, а також в Австрії, вивчаючи обставини життя свого батька і діда, д-ра Івана Липи, активно працювала в Раді „Просвіти".

Із проголошенням незалежности України багато сил віддавала організуванню масових відзначень історичних дат, пов'язаних з українським національно-визвольним рухом.

Покійна Марта була одружена з доцентом-хеміком, деканом факультету органічної хемії Національного університету „Львівська політехніка" Володимиром Гуменецьким. Мала трьох синів – Максима, Тараса і Павла, та дочекалася двох внуків, Юрка й Андрійка.

В 40-ий день її смерти, 15 грудня, о год. 9 ранку відправиться в соборі свв. Володимира й Ольги в Чикаго заупокійна Служба Божа і Панахида за її шляхетну душу, за покійних батька і матір – Юрія і Галину Липів та за діда д-ра Івана і бабусю Марію Липів. Після цього відбудуться святочні сходини членів НТШ та громадянства з поминальною тризною і програмою. Теж буде презентація книжки про життя і творчість св. п. д-ра Юрія Липи.

Павло Пундій

НЕЗАБУТНІ РОЛІ НІНИ ТЕЛІЖИН (МИКОЛЕНКО)

29 серпня 2001 року померла відома акторка українського театру на вигнанні – драматичної групи „Заграви" (режисер С. Туржанський) НІНА ТЕЛІЖИН (дівоче прізвище МИКОЛЕНКО). „Свобода" вмістила у ч. 50 спомин про неї, але з технічних причин у тижневику не були названі вистави, світлини з яких вміщено у газеті. Сьогодні ми подаємо ці світлини ще раз.

Ніна Теліжин

Ніна Теліжин в головній ролі пані Альвінг у виставі „Примари" за п'єсою Генріха Ібсена, поруч з нею Юрій Бельський у ролі Я. Енстранга.

Ніна Теліжин у ролі Теклі Іванівни у виставі „Одруження" за п'єсою М. Гоголя.

Кочубеїха (Ніна Теліжин) з вистави „Мотря" за драмою М. Лужицького (за трилогією Б. Лепкого).

Відійшла у засвіти талановита актриса, але пам'ять про неї бережуть вдячні глядачі.

Ділимося сумною вісткою, що після короткої недуги, 11 грудня 2001 р. в Норт Порті, Фла., упокоївся в Бозі

бл. п.

МИХАЙЛО БАНАХ

нар. 29 грудня 1924 р. в с. Вербів, Бережанського району, Тернопільської обл.

Довголітній член СУМ і ООЧСУ в Чикаго та Палатайні, Іл.

Залишив в глибокому смутку
ДРУЖИНУ, ДІТЕЙ та ВНУКІВ в Канаді, США та родину в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 8 грудня 2001 р. відійшла у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА та СЕСТРА

бл. п.

ЯРОСЛАВА РИБАК (БЕЗБОРОДЬКО-ГУБКА)

нар. 1 січня 1925 р. на Буковині

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в церкві св. Володимира у Філядельфії, Па., в п'ятницю, 14 грудня 2001 р., а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

У великому смутку залишені:
чоловік – ЮРІЙ
сестра – НАТАЛКА
та ближча і дальша родина в Австрії, Румунії, Україні та Чехії.

Вічна Їй пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що в неділю, 9 грудня 2001 р. відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ, ВУЙКО І СВАТ

бл. п.

ЯРОСЛАВ ПОЧТАР

нар. 15 червня 1917 р. у Філядельфії, Па.
(1917 – 2001)

ПАНАХИДА відбулася у вівторок, 11 грудня 2001 р.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в українській католицькій церкві св. о. Миколая в Пассейку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишив:
дружину – МІЛІ
сина – ПАВЛА з дружиною БЕТ
доньку – ЕЛЕНУ з чоловіком ДЖІМОМ СВІНІЄМ
був батьком померлого сина ДАНИЛА
внуків – ДАНИЛА, АЛЕСОНА, ДАРБІ і ГЕЛЕЙ
сваху – РУТ СВІНІЙ
свата – АНДРІЯ АНДЕРСОНА з дружиною ФІЛЛІС
сестру – АЛИС ГРАБОВСЬКУ
швагерок – ЛЕСЮ МУРАВСЬКУ, КАРОЛІНУ ҐНИП, ФРАНСЕС ҐНИП
племінників – РИЧАРДА ГРАБОВСЬКОГО з родиною
– АНДРІЯ ҐНИПА з родиною
– ГРИГОРІЯ ҐНИПА з родиною
– СТЕФАНА ҐНИПА з родиною і
– МИКОЛУ ҐНИПА
племінниць – СОНЮ ГЕЛЕЙ з родиною
– НАТАЛІ МУДЖ з родиною
– ЛЕСЮ КРУЧОВУ з родиною
– НАДІН СІМОН з родиною
– ТАМАРУ ҐНИП
– ПОЛУ СЕСТО з родиною
– СОФІЮ СПАРАФІНО з родиною
– РОМОНУ ҐНИП з родиною.

Вічна Йому пам'ять!

Земляки сумують за Тетяною Симиренко

Звістку, що 10 грудня ц.р. перестало битися серце Тетяни Симиренко боляче сприйняли ми, її земляки з Городища та Млієва. Тетяна Симиренко постійно підтримувала із нами зв'язки, навіть називала своїми родичами. Для нас вона була взірцем чесності та відвертості. Кожен, кому доля подарувала можливість хоча б короткого спілкування з цією видатною українкою, назавжди залишився осяяний її людяністю і добротою. Кожного захоплювала її енерґія, прагнення дій і життя.

Боляче усвідомлювати, що відійшла у вічність справжня особистість. Щемить душа, що вже ніколи не буде від неї листів, а з телефону вже не долине її завжди бадьорий голос, щира українська мова. Тетяна Симиренко дала нам чудовий приклад того, як треба любити свою Батьківщину, що означає бути патріотом України – бідної, скривдженої, але єдиної, як мати.

Висловлюємо щире співчуття сім'ї та численним друзям Тетяни Торп-Симиренко у Канаді, США, Україні. Добра, світла пам'ять про нашу видатну землячку назавжди збережеться у наших серцях.

Сім'ї **Чосів, Малишків, Бондаренків, Моргунів, Семененків, А. Тегерешвілі, настоятель Мліївської Свято-Троїцької родинної церкви сім'ї Симиренків о. Іван Осейко та члени релігійної громади – сім'ї Ласкавих, Третяків, Вітер, М. Єлєніна, М. Нестеренко, О. Лапьтонок, Г. Подупейко, О. Косіненко, К. Гладка, С. Зінченко, Д. Педоренко, С. Нечипоренко.**

с. Мліїв,
м. Городище Черкаської обл.

***

Глибоко сумуємо з приводу тяжкої втрати – смерті Тетяни Симиренко-Торп. Тетяна Симиренко народилася в Україні, в родині славетних українських підприємців, меценатів-винахідників, інженерів і помологів. Її прадід Платон в 1959 році видав своїм коштом „Кобзар" Тараса Шевченка. Її дід Левко, що входив до світової еліти помологів, знищений комуністичним режимом у родовому маєтку Симиренків – Млієві на Черкащині. Батько її, Володимир, також став жертвою комуністичного режиму, який кулею поставив крапку в житті видатного вченого. Після Другої світової війни Тетяна Симиренко разом з матір'ю і братом еміґрувала до США, де закінчила університет. Багато сил та часу вона віддавала українському шкільництву. В роки незалежности часто приїздила в Україну, де допомагала поверненню наукової та культурної спадщини Симиренків до національної скарбниці.

Висловлюємо глибоке співчуття родині покійної і всім, для кого вона була дорога. Світле ім'я Тетяни Симиренко-Торп завжди залишиться з нами.

Ліґа українських меценатів

ПОДЯКА

9 серпня 2001 р. по тяжкій недузі, відійшов від нас у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДЯДЬО, БРАТ, ВУЙКО, КУЗИН і СВАТ

бл. п.

І. ТАРАС ЛУШПИНСЬКИЙ

Похоронні відправи відбулися 19 і 20 серпня 2001 р.
Покійний був похований в мавзолеї на цвинтарі о. Миколая в Чикаго, Іл.

Висловлюємо свою безмежну вдячність всечеснішому о. митр. Іванові А. Кротцеві за відвідини під час недуги і уділення Найсвятіших Тайн, за похоронні відправи о. М. Панчукові і о. Я. Мендюкові.

Дякуємо похоронному заведенню „Музика" за солідне переведення всіх похоронних відправ.

Складаємо сердечну подяку родині, приятелям, знайомим і всім хто взяв участь в похоронних відправах, тим, що несли труну і всім хто зложив нам співчуття.

Дякую за молитви, Служби Божі, квіти та грошові пожертви, зложені в пам'ять Покійного.

Щира подяка Вірі Кулебі-Барановій за прощальні слова.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:
А. В. Бурачинські з Нью Джерзі, Ю.Н. Попелі з Делавер, В.М. Задори з Ґрейслейк, Іл., А. Речтиська з Чикаго.

НА СЛУЖБИ БОЖІ:
50 дол. В.Р. Лончини;
20 Д.О. Весоловські;
по 10 М.Т. Тінішини, В. Сендор, М. Вакшинська, А. Троян.
Разом 110.00 дол.

НА ВІНДУ ПРИ ЦЕРКВІ СВВ. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ:
500 дол. М. Лушпинська;
150 Г. Траверза і Л. Синенька;
100 А.Т. Броварі;
по 50 Т. і М. Трусевичі, Р. Н. Нортгропи, І. Петеш;
30 Н. Кузич;
20 М.Н. Скрупські.
Разом 950.00 дол.

НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД – РЕМОНТ:
500 дол. М. Лушпинська;
100 Ю.Б. Доміно;
по 10 Л. Лучко, М. Шпитко, О. Савин, М. Городиська
Разом 640.00 дол.

НА УКРАЇНСЬКУ ДУХОВНУ СЕМІНАРІЮ У СТЕМФОРДІ:
75 дол. М. Лушпинська.
Разом 75.00 дол.

НА ПЛАСТ В ЧИКАҐО:
по 100 дол. Родина Юрковських, Р. Й. Юрковські, родина Альтеморо;
по 50 родина Присташів, О.М. Скубяки, В.М. Задори;
по 30 М.Д. Ярошевичі, В.Л. Каліни;
по 20 М. Присташ, Я.Я. Андризаки.
Разом 550.00 дол.

НА ПЛАСТ В НЬЮ-ЙОРКУ:
по 50 дол. М. Гук з Клівленду, Огайо, В. Березовська і В. Никифорук з Нью-Йорку.
Разом 100.00 дол.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В ЧИКАГО:
по 100 дол. Ю. Т. Кузичі, А. Турчин з родиною, Блюмінґтон, Інд., Я. Ганкевич;
по 50 О. У. Гриневичі, О. Паливка, І. О. Яцківи, Л. М. Ганкевичі, Фльорида, О. Л. Масловські, родина Пик з Вітчель, Н. Курилко;
по 40 Я. З. Кот, В. Л. Огаренки;
по 30 К. А. Бобченки, А. С. Гриневичі;
по 25 Б. О. Антоновичі, М. Оленчук, Б. О. Ткачуки, Т. Дахнівська, А. М. Гриневичі і Є. О. Войтовичі, Б.Н. Мицики, Е. М. Юркевичі;
по 20 С. Дуб, Миш., М. Л. Оленчуки, П. В. Вигінні.
Разом 1,025.00 дол.

НА УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ МОДЕРНОГО МИСТЕЦТВА, ЧИКАҐО:
100 дол. Б. Рудавський і З.С.О'Коннор;
по 50 Р. М. Дикуни, Р. Я. Дачкевичі, Е. М. Ковальські;
40 П. Г. Федіви;
по 25 Г. Вигінна, А. В. Єляшевські, В. Д. Мінковичі, Ю. Г. Литвинишини;
20 Р. Е. Бискоші.
Разом 410.00 дол.

НА СТУДІЮ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА В НЬЮ-ЙОРКУ:
по 100 дол. М. Лушпинська, Е. М. Задорожні;
50 В. Березовська і В. Некєфорук з Нью-Йорку.
Разом 250.00 дол.

НА ЖУРНАЛ „НАШ ГОЛОС":
50 дол. М. Лушпинська.
Разом 50.00 дол.

Усі разом 4,160.00 дол.

ОСОБИСТО ЗЛОЖИЛИ:
Р. Х. Соболі, Л. О. Крушельницькі, С. Л. Оленчуки, Л. Крушельницька, родина Скоморохів, О. С. Казанівські, родина Струців, О. Кардосо, Л. Ціховляс, Д. Сасик, І. С. Ткачуки, Роман і Б. В. Боднари.

Вічна пам'ять покійному ТАРАСОВІ.
Нехай американська земля буде йому як рідна.

Дружина – МАРІЯ з родиною

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 5-го лютого 2001 р. в Чикаго,
відійшла на Вічну Ватру
наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА і БРАТОВА

бл. п.

пл.сен. кер.

ГАЛИНА ЗАЯЦЬ

(з дому ГАРАСОВСЬКА)

членка 42-го куреня УПС „Перелетні Птиці"
нар. 20 листопада 1926 р. в с. Себечів, на Сокальщині, Західня Україна.

Цією дорогою висловлюємо найсердечнішу подяку всім, хто в нашому родинному горі прийшов нам з поміччю і потіхою, висловами співчуття, та співучастю в похоронних обрядах, живими квітами, пожертвами на заупокійні Богослужби і добродійні цілі.

В першу чергу дякуємо всім членам родини, тут в Чикаго, як також братанці Марті Гарасовській-Люелсдорф, що приїхала з чоловіком Филипом з Німеччини. Рівнож дякуємо нашим кумам, д-рові Дмитрові і Евстахії Штогринам та їхній доні Людославі Штогрин, яка є хресною донею покійної Галі, що приїхали з Шампейну і Філядельфії, щоб попрощатися з Галиною.

Щире спасибі отцям Собору свв. Володимира і Ольги – о. митратові Іванові Кротцеві, о. Миронові Панчукові, о. Ярославові Мендюкові і о. Олегові Кривокульському – за духову опіку під час хвороби покійної Галі і за похоронні відправи. Рівнож щиро дякуємо отцям Катедри св. Миколая – о. митратові Ярославові Свищукові, о. Богданові Налисникові і о. Петрові Свідрунові, як також щира подяка о. Панкратієві, православного Собору, св. кн. Володимира – за участь у панахидах і похоронах. Особлива щира подяка отцеві митратові Іванові Кротцеві за теплі пращальні слова під час похорону в соборі

На руки голови Сестрицтва Покрова Пресвятої Богородиці, Сусанні Казанівській, складаємо управі і всім сестрицям подяку за численні вияви уваги з прапором під час Панахиди і похорону.

Наша глибока подяка усім промовцям, які прощали покійну Галю під час Панахиди, похорону і тризни: мгр. Орестові Городиському від родини, д-рові Юрієві Кузичеві від парафіяльної ради, Стефанії Кральці від Сестрицтва, Марійці Климчак від новоприбулих з України, д-р Дарії Маркусь від Енциклопедії Української Діяспори, інж. Левові Боднареві від Українського Конгресового Комітету Америки, пластовій подрузі Іванні Горчинській від Пласту, і спомин про подругу Галю з висловами співчуття для родини від подруги Оленки Гікавої-Сацюк з Пуерто-Ріко, яку прочитала подруга Ліда Ткачук, пл. сен. Романові Завадовичеві за вручення Галині найвищого Пластового Ордена Св. Юрія в Золоті; в час тризни проф. Василеві Маркусеві від Енциклопедії Української Діяспори, Орисі Гарасовській від родини і д-рові Мирославові Харкевичеві від Українського Конгресового Комітету Америки.

Щира подяка всім пластунам сеніорам, старшим пластунам, юначкам 6-го куреня ім. Марка Вовчка, юнакам 7-го куреня ім. Івана Чмоли, які вшанували подругу-зв'язкову Галину в пластових одностроях, зі своїми курінними прапорами і за відспівання „Ніч вже йде".

Загонові 5-го куреня УПС і 23-го куреня УСП „Червоної Калини" висловлюємо нашу щиру подяку за вінок червоної калини і вислови співчуття від усіх членів загону.

Дякуємо пластовим сеніорам міста Вінніпегу і Торонто та членам 42-го куреня УПС „Перелетні Птиці" за надіслані співчуття і пожертви на відновлення школи в селі Себечеві.

Пластовій подрузі д-р Лярисі Онишкевич, голові Наукового Т-ва ім. Шевченка і мгр. Володимирові Баранецькому, голові Фундації Приятелів Енциклопедії України висловлюємо наші щирі подяки за надіслані співчуття.

Вчителям і учням Себечівської школи складаємо нашу щиру подяку за їхні вислови смутку з приводу відходу у вічність Галини, одної з односельчан села Себечева на Сокальщині.

Рівнож складаємо щиру подяку всім знайомим і друзям Галини за надіслані співчуття і пожертви на відновлення школи в селі Себечеві.

Також щиро дякуємо всім знайомим і друзям за Богослужби, які були відправлені в пам'ять Галини: у Чикаго – США; у Вінніпезі, Торонто, Монтреалі – в Канаді; у Себечеві, Львові, Сколім, Стрию і Тернополі – в Україні.

Дякуємо щиро Орисі Яримович за приготування тризни в Українському Культурному Осередку. Рівнож дякуємо похоронному заведенню Музики за старанне і дбайливе переведення похорону.

На кінець щиро дякуємо Чикагській громаді, яка так чисельно прийшла попращати нашу Галю і яка так щедро зложила пожертви замість квітів на могилу на фонд відновлення школи в селі Себечів, Сокальського району в Україні, де народилася покійна Галя і де ходила до школи. До сьогоднішнього дня цей фонд зріс до понад 13,000 дол.

Залишені в смутку:
чоловік – РОМАН ЗАЯЦЬ з родиною

Пожертви зібрані під час похоронів розділено як слідує:

ШКОЛА В СЕЛІ СЕБЕЧІВ, УКРАЇНА	$ 10,000
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ	500
ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК свв. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ	500
ПЛАСТ В УКРАЇНІ	300
ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ	300
Т-ВО УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	100
ЩОДЕННА ШКОЛА СВ. МИКОЛАЯ	100
УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ	100
УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ В ЧИКАГО	100
БОГОСЛОВСЬКА АКАДЕМІЯ У ЛЬВОВІ	100
СЛУЖБИ БОЖІ В СОБОРІ СВВ. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ	240
СЛУЖБИ БОЖІ В КАТЕДРІ СВ. МИКОЛАЯ	200
4 УКРАЇНСЬКІЙ РАДІОАВДИЦІЇ В ЧИКАГО	400

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ КОРГАН член УНС Відд. 230 Т-ва св. Івана Хрестителя в Янгставн, Огайо. Померла 24 липня 2001 р. на 84-му році життя. Нар. в 1916 р. в Янгставн, Огайо. Членом УНС стала в 1944 р. Залишила у глибокому смутку трьох братів. Похорон відбувся 26 липня 2001 р. на Western Reserve Cemetery в Youngstown, OH.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ ВОЗЬНА член УНС Відд. 385 Т-ва „Запорозька Січ" в Міннеаполісі, Мін. Померла 28 серпня 2001 р. на 84-му році життя. Нар. в 1916 р. в Україні. Членом УНС стала в 1950 р. Залишила в глибокому смутку чоловіка Петра, сина Ярослава і внуків. Похорон відбувся 30 серпня 2001 р. на Сансет Меморіял Парк цвинтарі в Міннеаполісі, Мін.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ КУКОРЛО член УНС Відд. 164. Померла 17 жовтня 2001 р. на 82-му році життя. Нар. в 1919 р. Членом УНС стала в 1963 р. Залишила у глибокому смутку чотирьох синів, дочку, чотирьох внуків і сестру. Похорон відбувся 20 жовтня 2001 р.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР СТОЛЯРСЬКИЙ член УНС Відд. 356 Т-ва „Карпати" в Омага, Небраска. Помер 18 жовтня 2001 р. на 84-му році життя. Нар. в 1917 р. в Україні. Членом УНС став в 1975 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, синів Олеся і Юрія, внуків Христину, Михася, Катю, Лярису, Тересу, Олега, правнука Ярему. Похорон відбувся 20 жовтня 2001 р. на цвинтарі св. Івана в Омага, Небраска.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

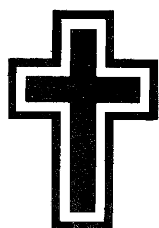
У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ
передчасного та несподіваного відходу у вічність
незабутньої та дорогої СЕСТРИ

бл. п.
ЛІДИ САВОЙКИ

будуть відправлені
ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ

- в УКЦеркві св. Юра в Нью-Йорку, в четвер, 20-го грудня 2001 р., о год. 8:30 ранку та 22-го грудня 2001 р., о год. 6-ій веч.;
- в монастирі св. Йосафата в Глен Ков, Нью-Йорк, в неділю, 23-го грудня 2001 р. та у Францішканському монастирі св. Антонія з Падуа, в Нью-Йорку.

Про молитви та згадку просять
ВІРА САВОЙКА та родина.

Ділимося сумною вісткою, що 4 листопада 2001 р.
упокоїлася в Бозі дорога МАМА, СЕСТРА і ТЕТА

бл.п .
МАРІЯ ВИННИЧОК
з дому САВЧУК

нар. 19 листопада 1919 р. в Ядловці, Тернопільської обл.

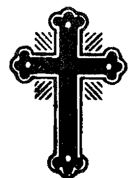
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 7 листопада 2001 р. в українській католицькій церкві св. Трійці в Silver Spring, MD.

ПОХОРОНЕНА біля свого чоловіка в українському мавзолеї на Cedar Hill Cemetery, Suitland, MD.

Залишені у смутку:

син	– БОГДАН з дружиною МАРТОЮ-ДЖІН
брат	– ФРАНЬО САВЧУК
сестра	– ФІЛІЯ ЛЕБЕДЬ
племінники	– ЗЕНОН ЛЕБЕДЬ
	– АНДРІЙ ЛЕБЕДЬ

Вічна Її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою із всією українською громадою,
що 30 листопада 2001 р. нагло і несподівано
помер на 93-му році життя

бл. п.
ЕВСТАХІЙ ДУМИН

Відомий купець міст Львова і Торонто, колишній голова Союзу Купців, колекціонер картин мистців-малярів українців. Меценат віднови і позолочення всередині Собору св. Юра у Львові та Фундатор НТШ, Львів 1942-1943рр. Член Ділового Комітету видання Археології України Ярослава Пастернака, Торонто – 1961 р. Фундатор Енциклопедії Українознавства редакції проф. д-ра Володимира Кубійовича, Торонто - Нью-Йорк 1955-1983рр. Ініціятор та фундатор Альбому-Монографії Галини Севрук, Київ – 1996 р. Покійний дуже жалував за внуком бл. п. Адріяном Депутатом.

Залишив у смутку:

дружину	– МИХАЙЛИНУ
дітей	– ІВАННУ ЛІДІЮ (БОГДАН РОМАН ЯЦІВ) і
	– АНДРІЯ ЮРІЯ
внуків	– АННУ ЮЛІЮ (БРАЙС ТЕРРЕЛЛ), АНДРІЯ, РУТУ,
	– МАРІЮ (МИРОСЛАВ МОРОХ) і ДАНИЛА ІВАНА (САРА АНДЕРСОН) та МИРОНА і ЮРІЯ (КЕТЛІН) ДЕПУТАТІВ
	– ЮЛІЮ АЛДРІДЖ та ЄЛИСАВЕТУ і МИХАЙЛА КОРИТКО
правнуків	– ЛУКАША, АЛЕКСАНДРУ, ТАІСУ, ІЗАБЕЛ, ІЗАБО (КУКУ), КЛАРУ, ЯРЕМУ і АПРІЛЬ (КВІТКУ)

рідню та приятелів в Канаді, США, Україні та Польщі.

Вічна Йому пам'ять!

Родина просить про Ваші молитви.

Пожертви в пам'ять Покійного можна скласти на:

Стипендійний Фонд – Львівська Богословська Академія.
Чеки виписувати на: St. Elias Ukrainian Catholic Church, 25 Harold Street Brampton, ON L6Y 1C9, або Children of Chornobyl Canadian Fund Project Nadiya or Project Dzherelo, 2118-A Bloor Street West, Suite 200, Toronto, ON M6S 1M8.
Посвідки для податкових цілей в Канаді будуть виставлені,
На Музей Шістдесятництва в Києві.
Чеки виписувати на: Helsinki Group-20th Century Human Rights Account #5432 c/o Nadiya Svitlychna, 29 Sanford Ter., Irvington, NJ 07111 USA.
Посвідки для податкових цілей в США будуть виставлені.

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
моєї найдорожчої ДРУЖИНИ

бл. п.
ПАВЛІНИ
МУДРИК-КУКУРУЗИ

буде відправлено **БОГОСЛУЖЕННЯ**
в неділю, 6 січня 2002 р.

в українській католицькій церкві Успіння Пресвятої Богородиці, в Маямі, Фла.;
в церкві Успіння Пресвятої Богородиці, в Люрді;
в церкві Покрови Пресвятої Богородиці в Тернополі, Україна;
в церкві свв. Петра і Павла в Тернополі, Україна.

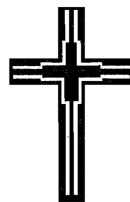
Про молитви за душу Покійної просить
муж – МИХАЙЛО КУКУРУЗА з родиною

У ДВАДЦЯТЬ СЬОМУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
як з волі Божої відійшов у вічність мій дорогий і незабутній МУЖ

бл. п.
ЮРІЙ КОНОНІВ

буде відправлена **ПАНАХИДА** за спокій душі Покійного
23 грудня 2001 р., о год. 11-ій ранку
в українській православній церкві св. Тройці при Лайонс Аве., в Ірвінгтоні, Н.Дж.

Про молитви за спокій душі Покійного
просить ДРУЖИНА

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів
і знайомих, що у четвер, 6 грудня 2001 р.
відійшов у вічність наш найдорожчий
ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ, СТРИЙ і ВУЙКО

бл. п.
д-р АТАНАС (НАСЬКО) СЛЮСАРЧУК

нар. 25 травня 1908 р. в Україні.

ПАНАХИДА відбулася 9 грудня 2001 р. у церкві св. Йосафата, Воррен, Миш.

ПОХОРОННА ВІДПРАВА відбулася у понеділок, 10 грудня 2001 р. у церкві св. Йосафата у Воррені.

У смутку залишені:

дружина	– ЗІРКА
донька	– АНЯ з чоловіком ЙОСИФОМ і сином ТАРАСОМ
син	– МАРКО з дружиною НОРМОЮ-ЛИНН
племінник	– ЮРКО СЛЮСАРЧУК з дружиною АВРЕЛІЄЮ та сином БОРИСОМ

близька і дальша родина в США, Канаді та Україні.

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ОСИП ГАВРИЛЮК
Професійний продавець забезпечення УНС
JOSEPH HAWRYLUK
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224-4442
Tel.: 716 674-5185 • Fax: 716 675-2238

ЮРІЙ ЛАЗІРКО
Професійний продавець забезпечення УНС
IOURI LAZIRKO
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
5 Brannon Ct., Clifton, NJ 07013
tel.: 973 881-1291
E-mail: louri_uke@hotmail.com

Д-р АНДРІЙ С. ОЛЕАРЧИК
член Американської Колегії хірургів, диплома американської ради грудної (серцевої) хірургії
ХІРУРГІЧНЕ ЛІКУВАННЯ ХВОРІБ СЕРЦЯ,ЛЕГЕНІВ І КРОВОНОСНИХ СУДИН
MEDICAL ARTS Bldg., Ste. 104
100 E., Lehigh Ave., Philadelphia, PA 19125
тел.: **(856) 428-0505**
Прийом за домовленням

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

ЮРІЙ КОРДУБА, АДВОКАТ
EMPHASIS ON REAL ESTATE, WILLS, TRUSTS, ELDER LAW AND ALL ASPECTS OF CIVIL LITIGATION
Ward Witty Drive, Montville, NJ 07045
Hours by appointment: (973) 335-4555

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel.: (908)789-1870;

M.S. TRAVEL
ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКА АГЕНЦІЯ
- квитки;
- запрошення;
- пакунки в Україну, Литву і Латвію;
- висилка грошей через РКО і Western Union;
- еміграційні і нотаріяльні послуги;
- і інше.

626 W. St. Georges Ave., Linden, NJ 07036
Tel.: 908-587-2645 • 908-587-2646
Fax: 908-587-2644

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки.
Замовляйте новий каталог на 2001 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

Понад 30,000 читачів тижнево дивиться на реклями!
ОГОЛОШУЙТЕСЯ! ЦЕ ПРАЦЮЄ!

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

АПОН– ВІДЕО-КАСЕТИ
НАЙКРАЩИЙ СВЯТОЧНИЙ ПОДАРУНОК
10 РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

ВІДЕО 1. 2001 Військова парада на Хрещатику

ВІДЕО 2. 2001 Концерт 10 Річниці Незалежности України у Палаці „Україна", Київ

Ціна касети: 25 дол. + 5 дол. пересилка.

Писати на адресу: Apon Video Company, P.O.Box 3082 Long Island City, NY 11103

Tel.: (718) 721-5599

Переробимо Ваші відео з европейської системи на американську і навпаки.

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Київ/Одеса
510 дол. + tax (round trip)
375 дол. + tax (one way)
Н.Й./Львів
648 дол. + tax (round trip)
450 дол. + tax **(one way)**
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

Calls to UKRAINE 16.9 ¢/min
Any time
Great domestic rates. Great rates to other countries. We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 13.3 c/min.
For info call Long Distance POST:
WWW.LDPOST.COM **1-800-449-0445**

Рідним в краю помагати, чи по світу подорожувати – тільки з фірмою КАРПАТИ

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
протягом 2–7 днів
Доставляємо до рук адресата в Україну, країни СНД та Східної Европи американські доляри.

ПЕРЕСИЛКА ПАЧОК

ДОСТАВА ХАРЧОВИХ ПАЧОК
з каталоґу

ДОСТАВА ТРАКТОРІВ, АВТОМОБІЛІВ, ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ ТА ЕЛЕКТРОНІКИ

На всі замовлення Ви отримаєте поквітовання від Ваших близьких.
Телефонуйте до нас, щоб оформити замовлення та за детальнішою інформацією.

Добре знана у Канаді
Та в Америці відома
Фірма наша вже віддавна
Служить людям чесно й справно.
Щирий сервіс, низькі ціни!
Хто ще краще про Вас дбає?

KARPATY

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario,
Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189
Fax (416) 761-1662
e-mail: nsemczys@aol.com
www.karpaty.on.ca

Найкращі ціни на квитки
на всі авіялінії світу

Запрошення до Канади та США

Візи до України, Польщі та Росії

Медичне забезпечення для відвідувачів у Канаді

ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах